

బాల సాహిత్యం :

238/2-84

విప్లవ జ్యోతి

శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు

జుజ్జుకథ

“ఈ బొందిలో ప్రాణ మన్నది పోతే ఒకనాడే
పోతుంది - చరిత్ర అన్నది నిత్యం నిలుస్తుంది”

— ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయి.

ACCN
6293

కూర్పు :

పి. దుర్గారావు, యం. ఓ. యల్.

రక్తాక్షి నామ సంవత్సరము
వసంత రుతువు - వై శాఖము
1984 మే

సర్వస్వామ్యములు
రచయితవి.

ACC NO
6293

ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు

మూల్యము :
మూడు రూపాయలు.

- 84.41
DUR

ముఖచిత్రము యం. రాము.

ముద్రణ :
“వేంకటరత్నా” విజయవాడ.

ప్రతులకు :

పి. దుర్గారావు, యం.ఓ.యల్.

చెలుకుపల్లి పోస్టు.

వయా సక్రేకల్, నల్లగొండజిల్లా.

జో హారులు !

“శ్రీ రామరాజుయొక్క అకుంతిత సాహసము, త్యాగదీక్ష, ఏకాగ్రత, సచ్చిలము మనమందఱము నేర్చుకొనతగినవి. నేను సాయుధ విప్లవాన్ని ఆమోదించలేను. కాని శ్రీ రామరాజువంటి ధైర్యవంతుడు, త్యాగి, నిరాడంబరుడు, ఉత్తమశీలుడు నగు యువకునికి జోహారులు అర్హింపకుండ నుండలేను.”

—గాంధీజీ

(యంగ్ ఇండియా పత్రిక 1926)

జో హారులు !

అమరవీరు లండటికీ జోహారులు !

అత్మార్పణ యోధులకు నివ్వాళులు !

దేశ దాస్య శృంఖలములు ఛేదింపగా!

దేశ ప్రజల దాస్యమును తొలగింపగా!

అసువుల తృణప్రాయముగా ధారవోసినా

అఖిల దేశభక్తులకు జోహారులు !

స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యములు జన్మహక్కునీ

శ్వేతజాతి వాలనమును శిధిల పరుపగా

అడుగడుగున రక్తమొలికి ధరణి కొఱిగినా

అజ్ఞాతపు యోధులకు నివ్వాళులు !

వీరఖడ్గములను చాల్చి ధీరవనితలై

పరదేశపు వీడకులను పార్శ్వదోలగా!

కడనములో కదముద్రొక్కి యసువులొదిలినా

ప్రకాంతి వీరనారులకు జోహారులు !

మీ యడుగుల జాడలలో మేము నడిచెదం!

మీ యాశయసిద్ధికొఱకు మేము పోరెదం!

సమసమాజ స్థాపనకై సాగిపోయెదం!

స్వాతంత్ర్యపు జ్యోతి నెపుడు కాపాడెదం!

అమరవీరు లండటికీ జోహారులు!

అత్మార్పణ యోధులకు నివ్వాళులు!

వి న య వా క్య ము

చాలకాలము క్రిందట ఈ బుట్టకథను రావుల పెంట ఉన్నత పాఠశాల విద్యార్థులు ప్రకర్షించుటకొరకు ప్రాయోగబడినది. దానినే కొంచెము విస్తృతపరచి, బాలలందరికీ ఉపయోగార్థము ప్రకటించుచున్నాను.

బుట్టకథలనగా బాలలకెంత ఇష్టమో చెప్పనవసరము లేదు. ఇదివఱలో భారతకోకిల సర్వోజితదేవి, సవయుగ నిర్మాత శ్రీ కందుకూరి, వీరనారాయణి యూన్వీలక్ష్మీబాయి జీవితములను చిన్న చిన్న బుట్టకథలుగా ప్రకటించితిని. ప్రస్తుతము విప్లవవీరుడు శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు వీరగాథను వెలువరించుచున్నాను.

శ్రీయుత పడాల రామారావుగారు ప్రవాసిన ఆంధ్ర శ్రీమున్నగు ఇతర గ్రంథములను ఆధారముగా జేసికొని యీ బుట్టకథను సమకూర్చితిని. వారికి సదా కృతజ్ఞుడను.

శ్రీ అల్లూరి వీరగాథను అనేకమంది కథలుగను, నాటకములుగను, వీరపాత్రాభిషయములుగను రచించిరి. మహాపురుషులను గుఱించియు, మహావీరులను గుఱించియు మఱల మఱల మాటి మాటికి స్మరింపవలసియుండును గదా!

శ్రీ సీతారామరాజు ఆంగిలేయులకు దొరికి పోవుట యందును, ఆ వీరుని కాల్చి వేయుటయందును కొన్ని కొన్ని వుత్తకములలో వేలు వేలుగ వివరింపబడి యున్నది.

కొన్నిపుస్తకములయందు శ్రీఅల్లూరి కాశయమిచ్చిన శ్రీ చిటికెల భాస్కరరావుగారి సలహాననుసరించి ఆంగ్ల సేనాని గుడాలువద్దకు బోవుటయు, అతడు శ్రీ రాజును మోసముతో బంధించి కాల్చివేయుట గలదు.

శ్రీ పడాల రామారావుగారు రచించిన 'ఆంధ్రశ్రీ' యందు శ్రీ రాజు రక్తసిక్తమైన తన దేహమును ముంప యేటిలోకడిగికొని సంధ్యార్కునికి అర్ఘ్యమిస్తున్న సమయంలో అస్సాం సైన్యమునకు తెలిసి, శ్రీ రాజును బంధించి చెట్టునకు కట్టి కాల్చివేసినట్లు గలదు.

ఈ బుట్టకథయందు శ్రీ రాజు శ్రీ భాస్కరరావుగారి సలహాను విని ఒకక్షణము చలించినట్లును, తరువాత తండ్రి పలికిన మాటలు జ్ఞప్తికి వచ్చి ఆంగిలేయులతో పోరాడుటకే నిశ్చయించినట్లును కల్పించితిని. తుదకు రక్తసిక్తమైన దేహమును ముంప నదిలో కడిగికొని సంధ్యార్కునికి అర్ఘ్యమిచ్చు సమయమున అస్సాం సైన్యము చుట్టుముట్టినట్లును, ఆంగ్ల సేనాని గుడాలు వద్దకు తీసుకుపోయినయు, గుడాలు శ్రీ రాజును చెట్టునకు కట్టి కాల్చివేసిననియు ఈ బుట్టకథ యందు గలదు.

ఇందు దోషములున్న విషయజ్ఞాలు తెలియజేసిన దిద్దుకొందును.

వి స్వ వ జ్యో తి
శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు
బు ట్ట క థ

అంబవై నా నీవేనమ్మా భారతాంబా!—జగ
దాంబవై నా నీవేనమ్మా భారతాంబా! ...అంబ

అఱువది కోట్లా భారతీయులము భారతాంబా!
ఆరని భక్తి భజించెదమమ్మా భారతాంబా! ...అంబ

ఐకమత్యమును సిరిసంపదలు—భారతాంబా!
అలరునట్లు మమ్మాశీర్వదింపుము! భారతాంబా ...అంబ

ఇంటా—బయటా శాంతి యశస్సులు భారతాంబా!
ఇంపుగనిచ్చి కాపాడుమమ్మా భారతాంబా! ...అంబ

అంబవై నా నీవేనమ్మా—భారతాంబా!—జగ
దాంబవై నా నీవేనమ్మా—భారతాంబా! ...అంబ

జయము జయము మన భారతభూమికి జయము దిగ్విజయము
జయము జయము మన మాతృభూమికి జయము దిగ్విజయము
జయము జయము మన అమరవీరులకు జయము దిగ్విజయము
జయము జయము మన జాతిజేతలకు జయము దిగ్విజయము

వంత : ఏరాఅన్నయ్యా! ఇంతమందిజనాన్ని యిచ్చట
కూర్చోబెట్టి, విసిగింపకుండా నీవు చెప్పబోయే కథయేదో
త్వరగా చెప్పరా! ఇంతకు నీవు చెప్పబోయే కథ ఏమిటిరా?

కథకుడు: అంతెంతోందరపడతా వెందుకురా తమ్ముడూ? భారత స్వాతంత్ర్య సమరంలో ఎంతోమంది వీర యువకులు ఆంగ్ల సామ్రాజ్యవాదులతో పోరాడి అసువుల సర్పించారు. తెలుగుగడ్డపై గూడ ఎంతోమంది యువకులు సామ్రాజ్యవాదులతో పోరాడి, మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యానికై ప్రాణాలర్పించారు. అట్టివారిలో మణిపూస విప్లవవీరుడు శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు. ఆ యువహీరుని సుహాసీయ చరిత్రను కథగా చెప్పుకుందాంరా తమ్ముడూ!

వంతు: నీవు చెప్పబోయే కథ శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు కథ అన్నమాట! నీవు చెప్పబోయే కథ నాకెంతో యిష్టం! అందఱు శ్రద్ధగా వింటున్నాను చెప్పరా త్వరగా! ఆ విప్లవ వీరుని కథను వినాలని మాకుందఱికి యెంతో కుతూహలంగా వుంది.

కథకుడు: శ్రీ అల్లూరి కథను చెప్పుకునేముందు భారత దేశంలో ఆంగ్లేయులు ఏవిధంగా ప్రవేశించింది, మనలను ఎలా బానిసత్వంలో ముంచింది, మన స్వాతంత్ర్యోద్యమం పుట్టుపూర్వోత్తరాలను గురించి కొద్దిగా తెలుసుకుందాము తమ్ముడూ!

వంతు: అలాగే అన్నయ్యా! నేను కాదంటానా?

కథకుడు: అయితే వినరాతమ్ముడూ!

విసరా భారత వీరకుమారా! విజయము మనదేరా!
జ్ఞానజ్యోతి మన భారతదేశము - జగతికి దీపమురా
శుభ్రదనశ హిమాలయ మున్న - సుందరదేశమురా
గంగా యమునా గోదావరులు - కదిలే దేశమురా

అవతారములకు వుట్టినిల్లురా - అపర స్వర్గభూమి
 ధర్మభూమి యది పుణ్యభూమిరా - కర్మభూమి వినరా
 సిరి సంపదలకు పాడిపంటలకు - శ్రీలకు నెలయమురా
 రత్న గర్భయను నాను మొందెరా - రమ్యతరముగాను
 అన్నపూర్ణ యను నాను మొందెరా - అఖిల దేశములను
 ఎందరెందరో మహానుభావులు - ఇచట నుద్భవించి
 భారతదేశపు కీర్తి చంద్రికల - పరగవ్యాప్తి చేసి
 స్వర్ణభారతిగ తీర్చిదిద్దిరి - సర్వజగతి పొగడ

ఈ విధంగా మనదేశం సిరిసందలతో, పాడిపంట
 లతో తులతూగుతూ వుండడం చూచి, పరదేశీయుల కండ్లు
 మెరమెర బాడినవి. అదివఱకు గ్రీకులు, హానులు,
 శకులు, పహ్లావులు మొగలులు మనదేశంపై దాడి చేశారు.
 వారి నందఱిని మన భారత యోధులు త్రిప్పికొట్టారు. దాడి
 చేసిన వారందఱు పరాజితులై తిరిగిపోవడమో లేదా నశిం
 చడమో జరిగింది. అంతేగాదు, కొందఱు ఇచ్చటే స్థిరపడి
 పోయి, మసజాతిలో, మస సంస్కృతిలో అతర్భాగమవడం
 కూడా జరిగింది.

వంత :- అయితే మన భారత వీరులు అంతటి మహా
 పరాక్రమవంతు లంటావు.

కథకుడు :- అవునురా తమ్ముడా!

వంత :- అయితే మఱి యీ ఇంగ్లీషువారు మన
 దేశాన్ని ఆనాడు ఎట్లా ఆక్రమించుకున్నారురా అన్నయ్యా!

కథకుడు :- వినరా తమ్ముడా!

భళా భళానోయ్ తమ్ముడా! సై భాయిభళానోయ్ దాదానా!

పదునేడవ శతాబ్దిరా

||సై||

పడవలపై నే వచ్చిరి

”

బుడత కీచులే వచ్చిరి

”

పూని శ్రేణివా రొచ్చిరి

”

వాణిజ్యమునే వంకబెట్టుకొని

”

వచ్చిరి ఆంగ్లేయ వంచకులూ

||భళా||

నెత్తిన టోపీ పెట్టుక

||సై||

మెత్తని మాటలు నత్తుచు

”

ఒకచే త్రాసును బట్టుక

”

ఒకచే కత్తిని బట్టుక

”

ఈస్తు-ఇండియా కంపెనీ అంటు

ఇంగ్లీషు వారే వచ్చారు

||భళా||

ఇంగ్లీషు వారు ఈస్టిండియా కంపెనీ పేరుతో మన దేశంలో వ్యాపార కేంద్రాలు పెట్టారు. రక్షణకనే సాకుతో సైన్యాన్ని సమకూర్చుకున్నారు. దురదృష్టవశాత్తు ఇంగ్లీషు వారు ఆ విధంగా సైన్యాన్ని మనదేశంలో సమకూర్చు కుంటున్నప్పుడు మన రాజులు చూస్తూ ఉరుకున్నారు. ఆనాడు మనదేశ పరిస్థితి ఎలా ఉన్నదంటే -

వంత :- ఎలా ఉన్నది అన్నయ్యా!

కథకుడు :- వినరా భారతవీరకుమారా విజయము మనదేరా!

చిన్నచిన్న రాజ్యములను దేశము - చీలియుండె వినరా!

మొగల్ రాజ్యము నామమాత్రమయి - మోడువారిపోయె

మతకుల భేదములను మనదేశము - మసలచుండె వినరా

11

తంధానా—తంధాన భాయి దేవనందనాన!

చీలికలను ముటిసాకు జేసికొని తంధానా తంధాన తంధనా

చీ. దీయ సాగిరి మన రాజుల ”

ఒకరినొకరిపై - నెగ్గదోయుదురు ”

ఒకరి నైపునా - లిది పోరుదురు ”

బుజగించెదను - ఇరు రాజ్యములను ”

కడబెట్టుదురు - ఇరు రాజ్యములకు ”

తెల్ల రక్కసులు చేసిరి దేశము వల్ల కాడుగాను!

తంధానా—తంధాన భాయి దేవనందనానా!

ఈ విధంగా ఆంగ్లేయులు కుటిల నీతితో క్రూరమైన ఎత్తుగడలతో మన భారతదేశాన్ని క్రమక్రమంగా ఆక్రమించ సాగారు. ఒక రాజ్యం లరువాత ఒక రాజ్యం, ఒక ప్రాంతం తరువాత ఒక ప్రాంతం ఆక్రమింపసాగారు.

క్రీ. శ. 1805 నాటికి భారతదేశపు తూర్పు ప్రాంతాన్నంతటినీ ఆక్రమించుకున్నారు. తక్కిన దేశాన్ని కూడ అదే కుటిలనీతితో ఆక్రమణ చేయడం మొదలుపెట్టారు.

పంజాబులో రంజిత్ సింగ్ ఓడిపోయాడు. మైసూరులో టిప్ప సుల్తాను పరాజయంపొందాడు. ఆఖరి మొగల్ రాజైన బహదూర్ షా ఇంగ్లీషువారి చెప్పుచేతల్లో నామమాత్రానశిష్టుడైన రాజుగా ఢిల్లీ గద్దెపై కూర్చున్నాడు.

దేశంలో స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యములు మృగ్యమైనవి. ఆంగ్లేయులు క్రూరంగా నాలు అడుగులదూరం ప్రజలను నానా బాధలు పెడుతున్నారు. కఠినమైన నిర్బంధ విధానం అమలు జరిపారు. మన భారతీయ సైన్యంతోనే భారత ప్రజలను

అణచివేయసాగారు. తెల్లదొరల చారలజెండా ఎక్కడా
చూచినా ఎగురుతూ ఉంది. దేశంలో శాంతి అనేది అస్త
మించింది.

తంధానా- తంధానాబాయి దేవనందనానా
అంగైయులపై భారతీయుల తంధానా తంధాన తందనా
అక్రొశములే మిన్నుముట్టినవి
స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యములు హరించిన
సిరిసంజదలు హరించుచున్న
తెల్లదొరల దుండగములు మానుప
దేశక్షణజలను సంరక్షింపగ
భారతప్రజలే ముందుకొచ్చిరి పగతుర నెదిరింపా
తంధానా-తంధానా బాయి దేవనందనానా!

బుసలు కొట్టెడి నాగుబాములా తంధానా తంధాన తందనా
పొగిలే అగ్ని పర్వతంబులా
కెరటాల్ చిందే సముద్రంబులా
గిర గిర తిరిగే సుడిగుండములా
మిల మిల మెరివే మెలుపు తీగెలుగ
ఘెళ ఘెళ ఉరిమే ఉటములవలె ప్రజ పెల్లున లేచారు!
తంధానా-తంధానా బాయి దేవ నందనానా

ఆ రగులుకున్న జ్వాలలే చారిత్రాత్మకమైన ప్రథమ
భారత స్వాతంత్ర్య యుద్ధం. ఆ ప్రజా విప్లవాన్ని 'సిపాయి
తిరుగుబాటు'ని అంగీతీయులు దారుణంగా అణచివేశారు.

నానాసాహెబు, ఝాన్సీరాణి, తాంత్యాతోపే,
మంగల్ పాండ్యా, రంగోబాపు, భీమాభాన్ మున్నగు వీర

యోధులు గాక, వేలాది స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు మాతృదేశ స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల కోసం తమ ప్రాణాలర్పిస్తారు.

అయినప్పటికీ ఆంగ్లేయులు ఆ ప్రథమ భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామాన్ని పై నిక తిరుగుబాటుగా చిత్రించి, దారుణంగా అణచివేస్తారు. భారతదేశంపై చీకటి తెరలు అలుముకున్నవి. ఆంగ్లేయ రక్కసులు విచ్చుకత్తులతో విలయతాండవం చేస్తారు. భారతమాత పరదేశీయుల దాస్య శృంఖలాలతో బంధించబడినది. ఈస్టిండియా కంపెనీ రద్దయి యింగ్లాండు రాణి అధికారాన్ని స్వీకరిస్తుంది.

అయినా ఆ వీరుల బలిదానం వ్యర్థంకాలేదు. వారు రగిలించిన చిచ్చే నాలుకలు చాచుకొని రౌడవ భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంగా వెల్లివిరిసింది.

వారు రగిలించిన జ్వాలలే 1947 సంవత్సరము ఆగస్టు 15వ తేదీన ఆంగ్లేయులకు భారతదేశం నుండి తరలిపోవలసిన గతి పట్టింది.

వర్తమానికి వచ్చిన యింగ్లీషువారు ఈ విధంగా మన చీలికలను, అనైక్యతను ఆధారంగా జేసికొని, మన భారత భూమిని ఆ సేతు హిమాచల ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించారు. మన ప్రజలను బానిసలుగ జేశారు. ఇచ్చటి సంపదల నన్నింటిని కొల్లగొట్టారు. మన చీలికలను, అనైక్యతను మరీతగా పెంపొందించారు. దేశాన్ని దారిద్ర్యానికి కేంద్రంగా జేశారు. అట్టి తరుణంలో -

వంతు : ఏం జరిగింది అన్నయ్యా?

కథకుడు: వినరా తమ్ముడూ!

తంధానా-తంధానా బాయి దేవనందనానా!

తంధానా తంధాన తందనా

దేశభక్తులు ముందుకొచ్చిరి

”

దేశప్రజల మేల్కొలుపుపసాగిరి!

”

పరదేశీయుల వెడలసంపగా

”

పరప్రభుత్వమును సాగసంపగా

”

భారతభూమికి జయమని పలుకుచు

”

భారతప్రజలకు జయమని పలుకుచు

”

మాతృదేశ స్వాతంత్ర్య సాధనకు మరులుకొనిరి ప్రజలూ!

తంధానా-తంధానా బాయి దేవనందనానా!

కాంగ్రెసు సంస్థను స్థాపించిరిగా తంధానా తంధాన తందనా

కదిలిరి వీరులు స్వాతంత్ర్య యోధులు

”

తిలకు గోఖలే-దాసూ బోసూ

”

తెలిపిరి జాతికి సవప్రబోధములు!

”

స్వాతంత్ర్యము మన జన్మహక్కునుచు

”

స్వారాజ్యము మన జాతి హక్కునుచు

”

క్రాంతి భావములు వ్యాప్తిజేసిరి కదిలె దేశమంతా

తంధానా-తంధానా బాయి దేవనందనానా!

గాంధీజీ నేతృత్వము క్రిందా

”

కలిగెను జాతికి త్యాగ శౌర్యములు

”

జాతిప్రజలు వే నిదుర లేచిరి

”

జాతీయోద్యమము నడువసాగెను

”

సత్యాహింసల శాంతి సమరము

”

విష్ణున జ్యోతిని వెలిగించారు వేల శాంతులొలుకా!
తంధానా-తంధానా బాయి దేవనందనానా!
కఠిన కర్మశులు-కాల రక్తసులు "
కాయలు ప్రేలుచు-కఠినత్వముతో "
దేశభక్తులను-దేశసేవికల "
ధీర యువకులను-ధీర యోధులను "
నిర్బంధించుచు-సీరస పరచుచు "
ఉరిశిక్షలతో-ఉక్కు చట్టముల "
పాశవికమునగు పశుబలిములతో పరవళ్ళు ద్రొక్కారు!
తందానా-తందానా బాయి దేవనందనానా!

అట్టి సమయములో గాంధీజీ నాయకత్వము క్రింద స్వాతంత్ర్యోద్యమము జరుగుతున్నప్పటికీ, ఆ విధంగా సత్యాహింసల శాంతి సమరం వలన క్రూరులైన ఇంగ్లీషు వారు మనకు స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వరనీ, సాయుధంగా మనం పోరాడి రక్త మొలికినప్పుడే తక్షణ స్వాతంత్ర్యం మనం పొందగలమని ఉడుకురక్తం గల వీర యువకులు సాయుధంగా నైనా పోరాడి, ఇంగ్లీషువారి నెదిరించి పారద్రోలి, స్వాతంత్ర్యము సంపాదించాలని నిశ్చయించారు. అట్టివారి కోవకు చెందినవాడే మన శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు! మనస్థంలో ఈ పోరాటం జరిగింది.

శ్రీ సీతా రామ కాండ పరిచయం

విశాఖపట్టణంలో సుభాష్ చంద్రబోసు ఉపన్యాసం
ద్వారా స్వాతంత్ర్య దీక్షా కక్షణ బద్ధుడై శ్రీ రాజు చదు
వుకు స్వస్తి చెప్పి, స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంలో దూకాడు.

భారత రాజకీయాలలో గాంధీజీ ప్రవేశించుటకు ముందు ఒక సంవత్సర కాలం దేశమంతా కర్మటన గావించి భారత దర్శకుల చేతుకొన్నారు. అదే విధంగా శ్రీరాజా కూడ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామములో మాకులుకు ముందు దేశమంతా కర్మటన గావించాడు. దేశ ప్రజల హీనస్థితిని, బానిసత్వాన్ని ప్రతిఘటించగా తిరిగించాడు, సామ్రాజ్య వాదుల ప్రచారకర్మశే కలిపాలనను కూడ గాంచాడు.

1918 లో ప్రపంచ యుద్ధము సమాప్తి చెందినది. యుద్ధ విజయము తరం స్వాతంత్ర్యం బ్రటిషువారు ఇస్తారనే ఆశలు సరాశే అయ్యాయి!

పై గా స్వాతంత్ర్యం కోరుకుంటూ కౌలు ఉప్పు, తీవ్ర నిర్బంధాలు, జైలువాసం వంటివి హత్యలు, తియ్యరు సేనాని దురుత్తాలు, ఇతన్నీ మన రామరాజు ముసమ్మ కలచి వేసినవి.

తన కర్తవ్యాన్ని గుఱిచి ఒక సంవత్సర కాలం మానంగా ఆలోచించిన ప్రారంభించాడు. ప్రజలకు, దేశానికి యే విధంగా దేశ దేయాలలో ఆలోచించి సాగాడు.

తన జన్మ స్థానమైన తూర్పు సోదానరి జిల్లాకు సమీపమునగల బుద్ధ ప్రాంతములో ఒక దేవాలయములో సన్యాసి జీవితం మొదలు పెట్టాడు! భారతదేశాన్ని గుఱిచి, భారత ప్రజలను గుఱిచి, ఆ స్వేచ్ఛను గుఱించి, వారి బాగుని నిర్బంధాలను గుఱిచి తీవ్రంగా మిథన పడ్డాడు.

ప్రస్తుత దుర్భర దారిద్ర్యానికి పరదేశీయుల పాలనే కారణము గ్రహించాడు! బానిస భారత దేశం ఏమీ సాధించ

జాలదని గ్రహించాడు! సామ్రాజ్యవాదులను భారత దేశం నుండి తరిమి వేయుటే సర్వ వ్యాధులకు తగిన చికిత్సయని నిశ్చయించుకున్నాడు.

అనాడు గాంధీజీ నాయకత్వము క్రింద జరుగుతున్న జాతీయోద్యమము వలన ప్రజలలో చైతన్యము, స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ కలుగుతున్నప్పటికీ స్వాతంత్ర్యము వచ్చుటకు చాల కాలము పడుతుందని భావించాడు సామ్రాజ్యవాదుల హింసా దౌర్జన్యాలను ఎదిరించాలని అతని యువ హృదయం, ఉడుకు రక్తం ఆటు పోటులు ఒకేసారి ఎగసిన సముద్ర ఘోషవలె ఘూర్లులి నది.

రష్యాలో జారుపతనం - నూతన సూర్యోదయం శ్రీరాజులో నూతన కాంతులు, ఆశలు ప్రజ్వలిల్లినవి.

అంతర్మధనంతో హోరులెత్తుతున్న హృదయాన్ని శాంతింప జేసికొని కృష్ణదేవు పేటలో నున్న నీలకంఠేశ్వరాలయంలో మాసముద్ర వహించి తన కర్తవ్యాన్ని గుఱించి ఆలోచింప సాగాడు.

ఆ కర్మ వీరునికి కర్తవ్యం గోచరించింది. కాలు చీకటిలో కాంతిరేఖ కనిపించింది. అంతర్మధనంతో తన కర్తవ్యాన్ని గుఱించి ఆలోచిస్తున్న ఆ వీరునికి తన యెదుట మన్యప్రాంతంలో ఆంగ్లేయుల ఘోర పైశాచిక కృత్యాలు కనబడినవి.

అజ్ఞానులైన కోయ ప్రజలు పడుతున్న దీనావస్థలను కనులార తిలకించాడు, మానవునిగా తన కర్తవ్యాన్ని ఆలో

చించాడు. దారుణ దౌర్జన్యానికి గురి అవుతున్న కోయ ప్రజలకు అంతగా నిరసనలు నిర్ణయించుకున్నాడు.

తన పోరాటం కేవలం కోయ ప్రజల దురివస్థలను రూపుమాకడమేగాక తన మాతృభూమి బానిసత్వాన్ని రూపుమాకడానికి మూడు వోవాడు అవుతు నని భావించాడు.

అయితే కపి యస్తమింపని బ్రిటిషు సామ్రాజ్యాన్ని ఈ కొద్దిమంది కోయ ప్రజల సహాయంతో నిర్మూలించ గలనా యని ప్రశ్నించుకున్నాడు. దేశమంతా అన్ని ప్రాంతాల్లో సాయుధ పోరాటం జరిగినప్పుడే - ప్రభుత్వాన్ని సవరణధాలు బిగింపజేసే వైతన్య వంతమైన కార్మిక వర్గం ముందు నిలిచినప్పుడే ఏ విప్లవమైనా విజయ వంతమవుతుందని శ్రీరాజుకు తెలుసు.

కాని - ఆ మాచనలు సుమార భవిష్యత్తులో, శ్రీరాజుకు ఎక్కడా కనిపించడం లేదు. ఈ పరిస్థితులలో తన కర్తవ్యమేమిటో రాజు నిర్ణయించుకున్నాడు.

మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యానికై, నిరంకుశత్వ నిర్మూలనకై, అన్యాయానికి, అసత్యానికి, దౌర్జన్యానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడి తన ప్రాణాలను మాతృదేశ శ్రీచరణముల యందు బలి గావించడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. బానిసగా మరణించి వీరునిగా జన్మించాలని కలలు గన్నాడు.

అంతేగాదు, శ్రీరాజు వ్యక్తిగత హింసా వాదాన్ని స్వీకరింపలేదు. ఆంగ్లికీయులను హత్య చేయడమే తన ధ్యేయముగా భావించలేదు.

ఏ శక్తులు భారతదేశాన్ని పీల్చి విప్పి చేస్తున్నావో,
 ఏ సామ్రాజ్యవాద శక్తులు భారత ప్రజల్ని దాస్య శృంఖ
 లాలలో బంధించి అనమానిస్తున్నావో, ఏ స్వార్థశక్తులు
 భారతదేశ సిరిసంపదలను దోచుకుంటున్నావో ఆ శక్తులను
 అంతం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆ పైశాచిక
 శక్తులను నిర్మూలించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆ నిర్దాక్షిణ్య
 శక్తులతో ఢీకొని పోరాడాలని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఆ
 సామ్రాజ్యవాద అనాగరిక శక్తులతో బహిరంగంగాను,
 రహస్యంగాను పోరాడి చావుదెబ్బ కొట్టాలని నిశ్చయాని
 కొచ్చాడు.

ఈ చావు బ్రతుకుల పోరాటంలో, ఈ పెనుతుఫాను
 ప్రయాణంలో తనకు మృత్యువు తప్పదని శ్రీ రాజుకు
 తెలుసు. మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యం కొరకు, దేశప్రజల సుఖ
 సౌఖ్యాలకొరకు మృత్యువును సంతోషంతో - చిలుసత్వంతో
 కౌగలించుకోవాలని స్థిర నిర్ణయాని కొచ్చాడు.

తనను ఒక నిష్కరవ్వగా భావించాడు. ఆ నిష్కరవ్వ
 రాజుకొని జ్వాలగా ప్రజ్వరిల్లాలని ఆశించాడు. ఆ జ్వాలా
 తోరణం జాతికి వెలుగునివ్వాలని, దేశానికి తేజస్సునివ్వాలని,
 యువకులకు ఆదర్శం కావాలని, పరదేశీయులను దహించి
 వేయాలని ఆశించాడు.

పరదేశీయులతో జరిగే పోరాటంలో శ్రీ రాజు
 తనను ఒక సమిధగా అర్పించుకోవానని, దేశమాత
 శ్రీ శరణాలకు ఒక పూజాపుష్పంగా తనను అర్పించుకోవా
 లని నిశ్చయానికొచ్చాడు రా తమ్ముడా!

సంత : అన్నయ్యా! నీవు చెప్పే కథలంతా ఉపన్యాస
 ధోరణిలో వుంది. మన్యం మన్యం అంటున్నావు. ఈ మన్యం
 యెక్కడ వుంది? ఈ నీ తారామరాజు యెవరు? యెక్కడ
 వుట్టాడు? ఏ విధంగా కోయప్రజలకు నాయకత్వం వహించి
 రవి యస్తమించని బ్రతిషు సామ్రాజ్యాన్ని ముప్పతిప్పలు
 పెట్టి మూడు చెరువులు నీళ్ళు త్రాగించాడు? వివరంగా
 ఒక్కటొక్కటి వివరంగా చెప్పురా అన్నయ్యా!

కథకుడు : వినరా! తమ్ముడా! ఈ మన్యప్రాంతం అటు
 మధ్యప్రదేశ్ పరిస్థాలకు మధ్య - ఇటు విశాఖ, ఉభయ
 గోదావరుల నానుకొని కొండలతో, కోసలతో, అడవులతో
 నిండి వుంది.

ఈ మన్యప్రాంతం - ఇచ్చటి ప్రజలంతా గిరిజనులు.
 వీరు కోయవారు, కొండవారు, చెరువవారు అని పిలువబడ
 తారు. చాలా సాగునీటిని ప్రసాదించే.

అయితే వీరు స్వేచ్ఛాశీలము. కుంగేయులు అడుగు
 పెట్టక పూర్వం ఇచ్చటి కోయలు మోహో హామిగా ఉల్లా
 సంగా జీవించేవారు.

సంత : ఎట్లా జీవించేవారు అన్నయ్యా!

కథకుడు : ఎట్లా చే ఎట్లా ల ఎట్లా!	ఎట్లా చే ఎట్లా ల ఎట్లా!
వుంటుంటే కలా - చుక్కలమ్మ పట్టి!	"
పుట్టిన పిల్లని - పురుస పోనయ!	"
పుట్టిన పిల్లని - నోరు చుక్కలే!	"
పుట్టిన పిల్ల - చెడుచేతులు	"
చేతులు చెడు - చుక్కన వుంటు	"

చల్లకదనీ - చల్లని బ్రతుకు!

”

ఎల్లారే ఎల్లలపిల్లా! ఎల్లారే ఎల్లలపిల్లా!

ఇట్లా ఆడుతు సాడుతు జీవిస్తూ వుండేవారురా
తమ్ముడూ! ఇంకా యెట్లా జీవిస్తూ వుండేవారంటే..

ఎల్లారే ఎల్లలపిల్లా - ఎల్లారే ఎల్లలపిల్లా!

చెట్టుపుట్టల్లో - సక్కి సొక్కి

”

చేరి పురుగు పిట్ట - పట్టి కొట్టి

”

వెదురు బియ్యము - విప్పపువ్వులు

”

కాయ కసరులు - కండ గడ్డలు

”

చిక్కుడు గింజలు - చిక్కని తేనెలు

”

విల్లములతో - విచ్చు కత్తులను

”

ఎగిరి పట్టిగా - పులుగుల మాంసం

”

ఎగసి చంపినా - ఏదుల మాంసం

”

హాయిగ తింటు - హాయి చరించే

”

ఆంగిలేయుల - ఆగమనముతో

”

అగచాట్లాచ్చెర - ఆ కోయలకు

”

ఎల్లారే ఎల్లలపిల్లా - ఎల్లారే ఎల్లలపిల్లా

ఇట్టి మన్య ప్రాంతంలో ఆంగిలేయులు ప్రవేశించి ఏం
చేశారో వినరా తమ్ముడూ!

వంతు: ఏం చేశారు అన్నయ్యా?

కథకుడు: తందానా-తందానా భాయిదేవనందనానా!

మన్యము జొరబడి తెల్లదొరపుడు తందానా తందానా తందానా!

మడిమాన్యములను వశము జేసికొని

”

మన్య సంపదలు అపహరించుటకు

”

మనస్య ప్రజలను కొల్లగొట్టెదామను "

కుట్రలుపన్ని కుత్సితములతో "

క్రూరమైన తమ దమన నీతితో "

వీడింపసాగిరి కోయప్రజలను వీడికలలతోలే

తందానా—తందానా భాయి దేవసందనానా!

స్త్రీలు, పురుషులను భేదము లేకును "

బాలవృద్ధులను విచారము లేకును "

బలవంతపు పని చేయించసాగిరి "

బానిసలకు వలె చూడసాగిరి "

ఆరణాల కూలీకి బహులుగా "

ఆటుకానులను ఇవ్వమని డిగి "

పెట్టిచాకిరిని తిట్టుచు, కొట్టుచు వేధింపసాగిరిగా

తందానా—తందానా భాయి దేవసందనానా!

పశువులు మేసే బీళ్ళు నన్నిటిని "

పరగ కంచెలను నాటి చిరిగా "

సర్వజనులనగు అడవులన్నిటి "

సర్వే చేయుట మొదలు పెట్టిరి "

చెట్లు ముట్టినా లేన ముట్టినా "

చెళ్ళున చెడలు వేయసాగిరి "

కోయల భూముల ముఠాదార్లను కూర్మినిచ్చినారూ!

తందానా - తందానా భాయి దేవసందనానా!

భారతదేశములో రైతులు భూములన్నింటిని జమీం

దార్లకిచ్చినట్లే మనస్యలో కోయప్రజలు చేసుకునే భూము

లను ముఠాదార్ల కప్పగించారు! పాపమా కోయ ప్రజలంతా
భూములు లేని కూలీలుగా మారిపోయారు!

అంతేగాక అండదండలు గల కోయవారికి, వే. (స్త్రీ)
పనులిచ్చి, కోయవారిపై కోయవారిచే దార్జన్యాలు
చేయింప మొదలు పెట్టారు

వంతు: అయ్యోపాపం! తరువాత యేం జరిగిందిరా
తమ్మమ్మా!

కథకుడు: ఆ దిక్కులేని, అమాయకులైన కోయజాతి
వారి కష్టాలను తొలగించడానికి సక ముకట్టి ముఠాకు
వచ్చాడురా ఒక మహావీరుడు. అదిదే మన శ్రీ అల్లూరి
సీతారామరాజు.

వంతు: అరే అన్నయ్యా! ఈ సీతారామరాజు ఎవరో
తల్లి దండ్రులెవరో యే విధంగా కోయ ప్రజలకు నాయ
కత్వం వహించి, అంగ్ల ప్రభుత్వాన్ని యెదుర్కొన్నాడో
వివరంగా చెప్పరా అన్నయ్యా?

కథకుడు :-

వినరా భారత వీరకుమారా విజయము మనదేరా!
వినరా విప్లవ వీరుని గాథను - వీనుల విందుగను!
వినరా సీతారామరాజు కథ - వేయి చెవులతోడ!
మనస్థం వీరుని మఱపురాని కథ - మహిమాన్వితమిదిరా!
తెలుగు గడ్డకు కీర్తిదెచ్చినా - వీరుని కథ యిదిరా!
తెలుగు పౌరుషము కోస కోసము తెలిపిన వాడతడు!
తెలుగు శౌర్యమును జగతి కంటటకి తెలిపిన వాడతడు
అంధ తేజమును అన్ని దిక్కులకు - అందిజేసె సతడు!

తన ప్రాణమును మాతృభూమికై - భారపోసెనతడు
 తన రక్తము తన దేశ ప్రజలకై - తర్పణ మొసరించె!
 విప్లవజ్యోతిని వేయి శిఖరగా - వెలుగజేసె సతడు
 రక్తధారతో మాతృభూమిమీదికి దీర్చినవాడు
 పదున్నెడలైన తొంభటయేడు - పంగులై నెలలో
 నాల్గవతేదీ సుప్రభాతమున - నవసంశ్లేష వోలె
 విశాఖజిల్లా పాత్రాకీ అను - విమల ప్రాచయము
 జననమొందె శ్రీ రామరాజు అను జాతి బూణము దీర్చ

శ్రీ నీలారామరాజు విశాఖజిల్లాలో గల పాత్రాకీ
 గ్రామంలో 1897 జూలై 4వ తేదీన జన్మించాడు! తల్లి శ్రీమతి
 నారాయణమ్మ. తండ్రీ పేరు శ్రీ వేంకట రామ
 రాజుగారు వీరి పూర్వీకుల పర్వతం గోదావరి జిల్లాలో గల
 మోగల్లు గ్రామం!

తండ్రీ శ్రీ వేంకట రామరాజు గొప్ప చిత్రకారుడు!
 రాజు పట్టణ మూలం నుంచి శ్రీ వేంకట రామరాజుగారు
 పాత్రాకీ గ్రామమునుండి జిల్లాబహుత్ సహా రాజ
 మహేంద్రవరము వచ్చి అద్భుత చిన్న ఫోటో స్టూడియోను
 పెట్టుకొని కని పనిచేసారు.

శ్రీ నీలారామరాజు శుక్లపక్షపు చంద్రవరేఖవలె
 దీన దీన ప్రవర్ధమాన ముద్రమిన్నాడు. తల్లి బాలానికి
 ప్రహారము, శృంగుడు మున్నగు పౌరాణిక గాథలను వినివిస్తూ
 వుండేది తండ్రీ బాలచంద్రుడు, కుద్రమదేవి, ఝాన్సీరాణి
 మున్నగు వీర గాథలు వినివిస్తూ వుండేవారు.

ఒకసారి రాజు తండ్రితో మికారుకు వెళుతున్న సమయంలో ఒక ఆంగ్లేయుడు కొరడాను అటు యిటు అదిలించుకుంటూ గుట్టపుస్వారి చేస్తూ వస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో రాజు ఆ ఆంగ్లేయునికి సమస్కరించాడట! వెంటనే రాజు చెంపమీస చెళ్ళున చెంపదెబ్బ పడ్డది!

ఇంగ్లీషువారు మన సంపదలను హరించి మనలను పరిపాలిస్తున్నారనీ, వారికి సమస్కరింపకూడదనీ, ఎవరికీ తలవొంపకూడదనీ కుమారునికి తండ్రి వేంకట రామరాజుగారు వీరరసాన్ని నూరిపోశారు తండ్రి నూరిపోసిన వీరరసాన్ని రాజు భావి జీవితంలో అడుగడుగునా ఆచరించాడు.

అంతేగాదు; బాల్యంలో నీటిలో మునిగిపోతున్న బాలుణ్ణి రామరాజు రక్షించాడు. ఆ బాలుని తల్లిదండ్రులు శ్రీ వేంకట రామరాజుగారికి ధన్యవాదా లర్పించడానికి వచ్చినప్పుడు ఆయన కన్నులలో ఆనందబాష్పాలు వొలికినవట!

దురదృష్టవశాత్తు రాజుకు ఎనిమిదేళ్ళ ప్రాయంలో తండ్రిగారు అస్తమించారు.

వంత : అయ్యో పాపం! తరుదాత ఏం జరిగింది అన్నయ్యా?

కథకుడు: పితండ్రి శ్రీ రామకృష్ణరాజు ఈ కుటుంబాన్ని తాను నివసిస్తున్న నరసాపురానికి తీసికొని వచ్చి ఆదరించాడు! సీతారామరాజు అచ్చటనే టైలర్ డన్నలే వారశాలలో జేరి చదువుకునేవాడు! కాని తండ్రి గతించినప్పటినుండి రాజులో ఏకాగ్రత, మానం ఆవహించినవి.

రోజులు, నెలలు, సంవత్సరాలు గడిచిపోతున్నవి. రాజుకు నూనూగు మీసాల నూత్నమైన ముకురించింది. పదు నాటు వత్సరములు జీవించిపోయాడు!

ఒకనాడు పాతశాలలో ఒక విద్యార్థి గుత్తాన్ని సీతా రామరాజు స్వార్థిచేస్తూ యింటికి రాగా, వినత్రాడి మంద లించాడు. రాజుకు పాత శాస్త్రాన్ని, చదువన్నా విసుగు పనిం చింది. పాతశాలలో బాధించే విద్య బానిస విద్యా విధాన మని తెలుసుకున్నాడు.

ఒకనాడు రాజు మిద్దెమీద *గాలిడిలు ప్రయోగిస్తుం డగా వినత్రాడి ఈ యాటలు తన యిట్లో సాగవనీ, అడవు ల్లోకి కొండల్లోకి పోయి ఆ విద్యలు నేర్చుకొనుమని గట్టిగా మందలించాడు!

పాతం రాజు వసి స్థానముగా గాడాపడ్డది. ఆ రోజే మనస్సులో తల్లి చాచాను నమస్కరించి, తల్లికి చెవితే బాధపడుతుందని భావించి, యిట్లోనుండి వుత్తరకాల సంచి భుజాన వేసికొని వెళ్ళిపోయాడు.

న ల : అయ్యో పాతం అత చిన్న వయస్సులో రాజు ఎక్కడికి వెళ్ళినట్లురా అన్నయ్యా?

శిష్యుడు : తిన్నగా కాకినాడ పోయి పి. ఆర్. కాలే జీలో చేరాడు. సుప్రసిద్ధ దేశధక్తుడు శ్రీ మద్దూరి అన్న పూర్ణయ్య ఆనాడు శ్రీ రాజుకు సహపాతిగా వుండేవారు.

* స్లన్ని బల్లపై నున్న తెల్లని గుర్తుపై గుటిమాచి కొట్టుట.

ఇరువురు ఒకచోట చేరి పాఠాలు చదువుట కంటే దేశభక్తుల
చరిత్రలు చదివేవారు. ఒకనాడు కాకినాడ సముద్రతీరంలో
రాజకు ఆంగ్ల విద్యార్థులతో తగవు రావడం, కాకినాడ
కాలేజీనుండి రాజకు ఉద్వాసన జరిగింది.

వంతు : పాపం! రాజకు చిన్నప్పటినుండి ఎన్ని
కష్టాలు!

కథకుడు : వీరులెప్పుడు కష్టాలను లోకచేయరురా
తన్నుమా! వానిని పరీక్షలుగా భావించి ఎదుర్కొంటారు!

తరువాత శ్రీ రాజు తిన్నగా తుని చేరి అచ్చట బంధు
వుల యింట్లో ప్రాలు అచ్చటి కాలేజీలో చదువుకుంటున్నాడు.
కొద్ది కాలానికి అచ్చట బంధువుల తిరస్కృతి యెదురయింది.

వంతు : అయ్యో! పాపం! తరువాత?

కథకుడు : అచ్చటి నుండి కోట నందూరు వచ్చి,
సంస్కృత పాఠశాలలో జేరాడు. కాని సంస్కృతం అతనికి
వంటబట్ట లేదు. కాని అ సమయంలో రాజు జీవితంలో ఒక
నూతన ఘట్ట ప్రారంభమయింది.

కోటనందూరు సమీపాన గల మన్యపు అడవులలో
పేద ప్రజల బాధలు, కష్టజీవుల కష్టాలు కనులారా గాంచడం
జరిగింది. అతని హృదయం ద్రవించింది. అతని హృదయంలో
సత్యం ఉదయించింది. ధనికుల సంపదలన్నీ దరిద్రుల శ్రమ
ఫలితమేనని తెలుసు కున్నాడు. ధర్మం కోసం తపనపడే తన
హృదయాన్ని ప్రజలకోసం అర్పించాలనే ప్రగాఢవాంఛ
శ్రీ రాజులో కలిగింది.

అంగ్లేయులను ఎదిరించుటకు అంగ్ల విద్య నేర్చుకొనుట అవసరమని భావించి, సంస్కృతవిద్యకు స్వస్తి చెప్పి శ్రీ రాజా విశాఖపట్నం చేరుకున్నాడు. తల్లి దగ్గట నుండి కొద్దిగా డబ్బు తెప్పించుకొని విశాఖపట్నం ఏ. వి. యన్. కాలేజీలో చేరాడు.

కాని రాజాకు చదువుమీద కంటే స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యములో మీద నుక్కున మిక్కుటమైనది. దేశదాస్య నిర్మూలనకు కృషి చేయాలనే ప్రగాఢవాంఛ అతనిలో మొలకెత్తింది.

కాలి నడకను విశాఖపట్టణ వీధుల్లో తిరిగాడు. దుర్గంధ భూయస్త్వములైన మురికి వాడలను, పేదల నివాసములను గాంచాడు. వారి కష్టాలను, కన్నీటి వాగులను తిరికించాడు. లోకం బాధను తన బాధగా భావించాడు. లోకాన్ని తన కుటుంబంగా ఎంచుకున్నాడు. అంగ్ల సామ్రాజ్యంపై తిరుగుబాటుకు అతని హృదయం అల్లులు చాచింది.

ఆ సమయంలోనే నీత అనే అమ్మాయి కాలేజీలో సహాధ్యాయిని. రాజా కూడ గుణశీలమును జూచి వివాహ మాడ నిశ్చయించిరి. ఆమె తండ్రి కూడ అంగీకరించాడు.

కాని రాజా స్వాతంత్ర్య సమరంలో స్త్రీ ప్రేమ గడ్డి పోచ వంటివి తిరస్కరించి తన వృద్దేశాన్ని నీతకు తెలియపరచాడు.

నీత అతని ఉన్న తాళిబొమ్మను మార్పించి తన బొటన వ్రేలి కత్తి వలె శ్రీతిలకం దిద్దుతుంది మగున మాంచాలకు వలె శ్రీ రాజాకు నీత కబోత్సాహం కలిగిస్తుంది. అతని అడుగు జాడలో నడవడానికి నిశ్చయించుకుంటుంది.

ఆ సమయంలో శ్రీ సుభాష్ చంద్రబోసు విశాఖపట్టణానికి వచ్చి పునస్సంస్థాపించాడు. బోసు ఉపన్యాసం రాజుమీద ఎంతో ప్రభావాన్ని గలిగించింది.

భారత స్వాతంత్ర్యానికై ప్రాణాలర్పించడానికి ఎవ్వరైనా సిద్ధమేనా? ఐతే ముందుకు రండిని సభలో గరించాడు. నేను సిద్ధమని రాజు ముందు కొచ్చాడు. బోసు అతనికి పూలమాల వేసి గౌరవిస్తాడు.

వంతు : తరువాత ఏం జరిగింది అన్నయ్యా ?

కథకుడు : శ్రీ రాజు చదువుకున్న స్థితి చెప్పాడు. 'మేడమ్ కామా' వీరసావర్కారులకు జన్మభూమి అయిన బొంబాయి చేరుకున్నాడు.

అచ్చటి నుండి పడమటి కొండల నుండి వింధ్య పర్వతాల మీదుగా పంజాబు చేరుకున్నాడు. గడర్ వీరుల సాహచర్యాన్ని సంపాదించాడు. బెంగాల్ విప్లవకారులను గూడ శ్రీ రాజు కలుసుకున్నాడు.

ఆ విప్లవ వీరుల ప్రభావం రాజు మీద పడ్డది. తాను కూడ తాను వుట్టిన తెలుగు గడ్డమీది నుండి ఆంగ్లేయులతో పోరాడాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. వీరావేశంతో తాను వుట్టిన తెలుగు నేలకు చేరుకున్నాడు.

మన్యానికి సింహద్వారమైన కృష్ణ దేవుపేట నీలకంఠేశ్వరాలయంలో శ్రీ రాజు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. కమండలం, కోదండం, కాషాయ వస్త్రాలు గీతా ప్రవచనములతో తన రాజకీయ జీవితాన్ని ప్రారంభించాడు తమ్ముడా ! శ్రీ చికిత్స కై భాస్కరరావుగారు అతనికి ఆశ్రయమిచ్చారు.

ఆ కోరికలో గూడెం తాలూకాకు బాప్టియన్ అనే
ఒక క్రీష్టియన్ తహసీల్దారు. అతడు మిక్కిలి క్రూరుడు.
అతడు అమాయకులైన కోయలను నానా హింసలు పెడు
తుండేవాడు, ఏ విధంగా అంగీ

అంగీయూ తొత్తనముడు బాప్టియనూ	తంధానో
అమాయకులు ఆ కోయ ప్రజల సంతా	"
నానా బాధల ముంచి వేసినాడు	"
నానా అగచాట్లలమటింప జేసే	"
భూములన్నిటిని లాగి వేసినాడు	"
ముతాదార్లకు అప్పగించినాడు	"
కంచెలు వేసే సర్వే చేయించే	"
కాయ కసరులు ఏరుట తప్పనను	"
చాకిరిని కట్టడి చేయించే	"
అట్టి చాకిరిని చేయించుతాడు !	"
గుత్తుకు రోడ్లను తానే పడతాడు	"
కూలి ఆరు కానులనే యిస్తాడు	"
పోలీసులతో నిర్బంధిస్తాడు	"
పుటుకు పుటుకునా దెబ్బలు కొడతాడు	"

ఈ విధంగా బాప్టియన్ కోయగూడెం అంత పోలీ
సుల సహాయంతో ఏలూరు వుంటాడురా తమ్ముడు!

అట్టి సమయంలో చితవల్లి ఘాట్ రోడ్డు
చేయించమని తూర్పుగోదావరి జిల్లా కలెక్టరు బ్రేకను
సంతానం పిళ్ళే అనే ఓవర్సీరును బాప్టియను దగ్గరకు పంపు
తాడు.

చింతపల్లి ఘాట్ రోడ్డు పని అనగా సర్వీసట్నం నుండి
చింతపల్లి వరకు ముప్పయి మైళ్ళు ఈ రోడ్డు వేయవలసి
వుంది. కొండల్లో అడుగడుగునా రాళ్ళను తొలిచి ఈ రోడ్డును
నిర్మించవలసి వుంటుంది. ఈ రోడ్డును వేసినట్లయితే మన్యం
సహజ సంపదలను దోచుకొనుట సులభము. ఇక్కడినుండి
శ్రీఅల్లూరి విప్లవాత్మక మైతరిగుగుబాటు ప్రారంభమవుతుంది.

బాప్టియను నిబంధనలకు వ్యతిరేకమయినా రోడ్డుపనిని
తానే గుత్తకు తీసుకున్నాడు. సంతానం పిల్లె, అజీజుల్లా
ఖాన్ల (పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టర్) సహాయంతో రోడ్డుపని
చేయడం మొదలుపెట్టాడు.

కోయల వీవులు బ్రద్దలవుతున్నాయి. కొందరికి
రక్తాలు కారుతున్నాయి కొందరికి దెబ్బలతో స్పృహ తప్పు
తున్నది. అప్పుడు ఆకోయలు బాధతో యే విధంగా రోడ్డు
పని చేస్తున్నారో వినరా తమ్ముడూ!

వంతు : వినిపించు అన్నయ్యా!
కథకుడు : ఐలేసా! ఓ ఐలేసా! ఐలేసా ఓ ఐలేసా!
భద్రదాది రాముడా! బాధ లీకెన్నాళ్ళు?
కరుణ జూపించి మమ గావ రావయ్యా!
ఐలేసా! ఓ ఐలేసా! ఐలేసా! ఓ ఐలేసా!

ఆంగ్లేయులొచ్చారు అన్ని యూన్నకుపోయె!
భూమివుట్రా మురాదార్ల కిచ్చామా!
కూలీల మయ్యాము కూడు గుడ్డాలేని!
గోచి పాతల బ్రతుకు ఎన్నాళ్ళు స్వామీ!
ఐలేసా! ఓ ఐలేసా! ఐలేసా! ఓ ఐలేసా!

త్రాగుడును నేర్పారు తై తక్కలాడమని
 తగవులను మా బ్రతుకు తలక్రిందు జేశారు!
 ఎట్టిచాకిరులతో తట్టకూలీ బ్రతుకు
 ఇట్ట పోగొట్టి-మా కష్టాన్ని నీడేర్చు!
 ఐలేనా-ఓ ఐలేనా! ఐలేనా-ఓ ఐలేనా!
 చెట్టువుట్టా ముట్టుకుంటే తప్పుటా!
 కట్ట-కట్టేరులే కనీస శిక్షటా
 కాయ కనరులనేది కండగడ్డక ప్రవీ
 కడుపునింపుట తప్పు! కథ మాది! కరుణింపు!
 ఐలేనా-ఓ ఐలేనా! ఐలేనా! ఓ ఐలేనా!
 రామ రామా! నీవు రాకున్న మా బ్రతుకు
 రాళ్ళపాగునో! ఏ ముళ్ళపాలగునో!
 రామరాజని పిలిచి రక్షి పునుంటిమి!
 రవ్వచేయక మమ్ము రక్షి ప రావయ్య!
 ఐలేనా! ఓ ఐలేనా! ఐలేనా! ఓ ఐలేనా!

బాప్టియను, అతని పోలీసుల కిరాతకాలకు కోయలు
 ఎదురు తిరిగారు. కోయలు పనిచేయము పొమ్మన్నారు. పని
 ముట్లు క్రిందపెట్టారు. పలుకులు. పారలు, తట్టలు క్రింద పడ
 వేశారు.

బాప్టియను పోలీసును కోయలపై దౌర్జన్యానికి పురి
 కొల్పాడు. హింసాకాండ చెలరేగింది.

కోయలు కూడా ఎదురు తిరిగారు. కోయగూడె
 మంతా కత్తులు, కట్టలు, కోళ్ళు, విల్లమ్ములు ధరించారు.
 తబాగోపాలం ఎవరునిలిచారు.

వంతు: అప్పుడు బాప్టియను అతని సహచరులు ఏం చేశారు అన్నయ్యా?

కథకుడు: ఇంకేం చేస్తారు? నిప్పులు త్రొక్కిన కోతుల్లా చిందులు వేశారు. పలాయన మంత్రం పఠించారు.

వంతు: తరువాత యేం జరిగింది అన్నయ్యా?

కథకుడు: వీరయ్య పడాలు కోయగూడానికి పెద్ద అతని నాయకత్వం క్రింద కోయలంతా శ్రీ సీతారామరాజు దగ్గరకు వచ్చి తమ కష్టాలను విన్నవించుకుంటారు. తమకు దారి జూపింపమని వేడుకుంటారు.

అంతేగాకుండా అచ్చటికి సమీపమున గట్టుపొణకల గ్రామం వుంది. ఆ గ్రామానికి మునసబు గాము గంటు దొర, అతని తమ్ముడు మల్లుదొర. వారు కూడా ఆంగ్లేయుల యొక్కయు, వారి తాబేదారుల యొక్కయు దురాగతాల భరింపలేక శ్రీ సీతారామరాజును ఆశ్రయించారు.

అంతేగాక శ్రీరామరాజుకు గోవిందు, రత్తి దంపతుల పరిచయం కలుగుతుంది.

ఎర్రేశుడు, మోదిగాడు, మూగడు మున్నగువారి పరిచయం శ్రీ రాజుకు గలుగుతుంది. వీరి సహాయంతో బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాద శక్తులను, వారి తాబేదారులను ఎదుర్కొనుటకు శ్రీ రామరాజు నిశ్చయించుకున్నాడు.

శ్రీ రామరాజు ఆంగ్లేయ దుష్టశక్తులను ఎదుర్కొనుటకు ముందు కోయ చెంచులలోనున్న హెచ్చు తగ్గు భేదములను నిర్మూలించుటకు, వారిలో ఐకమత్యమును గలిగించుట కృషి చేశాడు.

మనమంతా అన్నదమ్ములం! మనది ఒకటే కులం!
కష్టజీవులం! కర్మజీవులం! శ్రమజీవులం! అని ప్రబోధించాడు.

ముఠాదార్ల వలలో పడకుండా పంచాయితీలను
ఏర్పాటు చేసుకోమన్నాడు. తమ తగవులను, సమస్యలను
తామే పరిష్కరించుకొనవలసినదని వివరించాడు.

అంతేగాదు—చారిని త్రాగుడు మానందని ప్రబో
ధించాడు. త్రాగుడు మానవులను రాక్షసులను చేస్తుందనీ
విశదపటచాడు. మల్లుదొరవంటి త్రాగుబోతులు గూడ
శ్రీ రాజు ప్రబోధం వలన త్రాగుడు మానివేశారు.

శ్రీ రాజు కోయప్రజలను కూడగట్టి బ్రటిషు
సామ్రాజ్యవాదులను ఎదుర్కొనుటకు పూనుకున్నాడు.
మట్టనుండి మహావీరులను సృష్టించాడు. ఇత్తడిని పుత్తడిగా
మార్చివేశాడు. అజ్ఞానులయిన మన్యం కొండజాతివారిని
చైతన్యవంతులుగా తీర్చిదిద్దాడు!

1931 వ సంవత్సరములో ఈ మన్యం తిరుగుబాటు
శ్రీ నీతారామరాజు సాగించాడు. ఆ సమయంలో శ్రీ రాజు
వయస్సు 24 సంవత్సరాలు. తన విప్లవానికి ప్రాణం
“సాయుధ పోరాటం”, ఊపిరి “స్వాతంత్ర్య సాధన”గా నిర్ణ
యించుకున్నాడు.

శ్రీ రాజు మన్యం కోయలను ఈ విధంగా ప్రబోధింప
సాగాడురా తమ్ముడా!

వంతు: ఏమనిరా అన్నయ్యా!

కథకుడు:

కొండన్నా! ఓ కోయన్నా! కొండన్నా! ఓ కోయన్నా!
స్వాతంత్ర్యమే మాకు జన్మహక్కుని చాటి
జాతి పోరుషమును నిలుపరా లేచి,
కొండన్నా! ఓ కోయన్నా! కొండన్నా! ఓ కోయన్నా!
నీ గడ్డపై జేరి నిన్ను వీడించేటి
నిలిచినా శత్రువుల నిలిచి యెదిరింపూ!
దోపిడీ దౌర్జన్య దుష్టశక్తుల నిదే
దూరముగ తరిమి నీ శక్తి జూపింపూ!
కొండన్నా! ఓ కోయన్నా! కొండన్నా! ఓ కోయన్నా!
బానిసత్వముకంటె నీచమైనా బ్రతుకు
బ్రతుకింక లేదురా! ప్రగతి కనుగొనరా!
సాయుధులై రండి! సాహసము జూపింప
సర్వ మర్పింపగను రక్త మొలుకగనూ!
కొండన్నా! ఓ కోయన్నా! కొండన్నా! ఓ కోయన్నా!
ఆంగ్లేయ దాసులగు అర్థ బానిసలను
అంటకుడు! ముట్టకుడు! అటులె నిలుపండి!
నీ మాతృ దాస్యమును నిర్మూలనము నేయ
నీ బలము జూపింపు నిర్బరులు పొగడంగ!
కొండన్నా! ఓ కోయన్నా! కొండన్నా! ఓ కోయన్నా!
పోలీసు స్టేషనులు చుట్టుముట్టండి!
పోలీసు బలగాన్ని నిలిపి పోరండి!
తిండిలేకుండ మన మెండి చచ్చే బదులు
పోరాడి చద్దాము పుణ్య పురుషులమల్లె!
కొండన్నా! ఓ కోయన్నా! కొండన్నా! ఓ కోయన్నా!

ఈ విధంగా విప్లవ వీరుడు శ్రీ సీతారామరాజు ప్రబోధానికి కోయజాతి అంతా కదిలింది. కోయజాతి శ్రీ రాజును తమ నాయకునిగా యెన్నుకున్నారు. కోయజాతంతా అంగైయులకు వారి తాబేదారులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడ సాగారు

శ్రీ రాజు మన్యంలో గాముకొండ ధారకొండ అను రెండు కొండల నడుమ పోరాట శిక్షణ శిబిరం నడిపాడు. అనేక మంది విప్లవ పోరాట యోధులను తయారుచేశాడు. గెరిల్లా పోరాట పద్ధతులనుగూడ శ్రీ రాజు వారికి నేర్పాడు.

వంత: గెరిల్లా పోరాట పద్ధతులంటే ఏమిటిరా అన్నయ్యా? శ్రీ రాజు వారి నే విధంగా ప్రబోధించేవాడు? కథకుడు : శ్రీ రాజు గెరిల్లా పద్ధతులను గురించి ఈ విధంగా ప్రబోధించేవాడు !

గెరిల్లా యోధుల్లారా! కిమ్మనక మెల్లన రండి!
శత్రువులదె! అదిగదిగో! చండాడండీ! పై పైబడి!

ప్రక్కపోటు పొడవండీ!
పక్షివోలె యెగరండీ!
చుక్కలు తెగి పడినట్టులుగా
సూటిగ శత్రువుపై బడుడీ!

గెరిల్లా యోధుల్లారా! కిమ్మనక మెల్లనరండి!
శత్రువులదె అదిగదిగో! చండాడండీ! పై పైబడి!

మన దేశము నాక్రమించినా
మన సంపద లపహరించినా!
వచ్చిన ఈ పరదేశీయుల
చెచ్చెట పరుగిడ జేద్దాము!

గెరిల్లా యోధుల్లారా ! కిమ్మనక మెల్ల నరండి !
శత్రువులదె ! అదిగదిగో ! చండాడండి ! పైపై బడి !

మన శత్రువు బలవంతుడురా !

మారణాయుధాల్ గల వెన్నో

ఎదుట, వెనుక, ప్రక్కల నుండి

చెదరజేసి యోడిదాము

గెరిల్లా యోధుల్లారా ! కిమ్మనక మెల్ల నరండి !

శత్రువులదె అదిగదిగో ! చండాడండి ! పై పై బడి !

వెనుక నుండి పై బడదాము !

వేగమే కనుమఱుగవుదాము !

ప్రక్కనుండి పోటులు పొడిచి

పరుగున వే దాగుందాము !

గెరిల్లా యోధుల్లారా ! కిమ్మనక మెల్ల నరండి !

శత్రువులదె ! అదిగదిగో ! చండాడండి ! పై పై బడి !

కడలివోలె లోగొందాము !

సుడులు చుట్టి మడియిద్దాము !

పెనుగాలుల వలె పడదాము !

పెడబొబ్బలు పుట్టిద్దాము !

గెరిల్లా యోధుల్లారా ! కిమ్మనక మెల్ల నరండి !

శత్రువులదె ! అదిగదిగో ! చండాడండి ! పై పై బడి !

అదురు పుట్టి బెదరగవలెరా !

కదిలి దేశమును విడవలెరా !

భారతీయ వీరులు అసగా

భయముతోడ పరుగిడవలెరా !

శిల్ప యోధుల్లారా! కిమ్మనక మెల్లన రండి!
శత్రువులదే! అదిగదిగో! చండాడండి! పై పై బడి!

ఈ విధంగా శ్రీ రాజు కోయజాతిని అన్ని విధాలుగా
తీర్చిదిద్దుతాడు. కోయజాతి అంతా శ్రీ రాజును కంటి
పాపగా జూచుకునేవారు. శ్రీ రాజు ఆజ్ఞలను ఉత్సాహంగా
నెఱవేర్చేవారు.

నాత : అన్నయ్యా తుపాకులు, ఫిరంగులు మొదలై న
మారణాయుధాలు గలిగిన అంగ్లేయులతో శ్రీ సీతారామ
రాజు ఏ విధంగా పోట్లాడేవాడు అన్నయ్యా?

కథకుడు : తమ్ముడూ! చెవుతాను విను!

తంధానా ! తంధానా భాయి దేవతందనానా !

ఎచ్చట హింసా ప్రజ్వరిల్లినా తంధానా తందాన తందనా
 ఎచట దౌర్జన్యం పొటమరించినా ”
 అచ్చట రాజు ప్రత్యక్షమగును ”
 అచ్చట రాజు చొచ్చుకు పోవును ”
 విల్లమ్ములతో వచ్చి చేరుకొను వేయికనులతోడా ”
 తంధానా ! తందానా భాయి దేవనందనానా !

దుప్పలనందలు తుడిచివేయును

పగతుర బట్టి - బంధించి వేయును

వీడిత ప్రజలకు—ప్రియతమ నేతగ

మార్గదర్శియో - మార్గము జూపును ”

అరివీరులు తా మదురు కొనిరి మఱి బెదుర సాగినారు

తంధానా తందానా భాయి దేవనందనానా !

అమ్మకు కట్టి మీరపకాయలను

అంపును రేఖల శత్రు శిబిరముల

ఇన్ని దినములకు—ఇన్ని గంటలకు ”

ఇదిగో! వచ్చేద కాచుకొమ్మనుచు ”

ధైర్యముంటే నా దాడినెదుర్కొను మనుచు శేఖలంపు
తంధానా ! తంధానాభాయి దేవసందనానా !

శబ్దరంపిన యా సమయమునందే ”

కలచివై చు తన శత్రుమూకలను ”

చుట్టుముట్టు పోలీసు స్టేషనులు

మట్టు పెట్టు తాలూకా కచేరీలో ”

దాడిచేయు సైనిక శిబిరాలను”

తత్తరపాటును జేయు సైనికుల ”

ఆకస్మికముగ దాడులు సలుపును నడలగ శత్రువులు
తంధానా ! తంధానాభాయి దేవనందనానా !

ఈ విధంగా విప్లవవీరుడు శ్రీ సీతారామరాజు ఆంగ్ల
పభుత్వాన్ని ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడు చెఱువులు నీళ్ళు
త్రాగిస్తున్నాడు తమ్ముడా.

వంత : అన్నయ్యా ! మిరపకాయ టపా అంటే ఏమిటిరా ?

కథకుడు ; మిరపకాయటపాను శ్రీ సీతారామరాజు,
అతని సహచరులు ప్రయోగించేవారు. ఒక అమ్మకు చీటీని
గ్రుచ్చి దానితో పాటు ఒక మిరపకాయను గూడ అమ్మకు
గ్రుచ్చేవారు. అమ్మను తాము దాడిచేయబోయే ప్రదేశము
దావున ఒక చెట్టుకో తలుపుకో ప్రయోగించేవారు. అమ్మ

కున్న చీటిని చదివి ఆంధ్రేయులు వారి తాబేదారులు హడలి
పోయేవారు. అంటే శ్రీ రాజు పట్ట పగలు, ముందుగా చెప్పి
దాడిచేయడానికి వచ్చేవాడన్న మాట!

వంతు : ఆహా! ఏమి వింత! ఎంత చిత్రం! సరే
శ్రీరాజు ఏవే వేషస్థైర్యంపై దాడి చేశాడో వివరంగా వివరించి
నాకెంతో కుతూహలంగా వుందిరా అన్నయ్యా!

కథకుడు : వినరా! తమ్ముడు! మొట్టమొదటి సారిగా
చింతపల్లి పోలీస్ స్టేషన్‌పై ఏ విధంగా శ్రీరాజు దాడి
చేశాడో చెబుతాను విను!

వినరా భారత వీరకుమారా! విజయము మనదేరా!

పందొమ్మిదొందల ఇరువది రెండు పొందుగ ఆగష్టు!

ఇరువది రెండవ తేదీనాడు జరిగె పట్టపగలు!

చింతపల్లి పోలీసు స్టేషన్‌పై వింత మెరుపు దాడి!

ముందుగ బంపెను 'మిరప టపాను' పొందుగ వైరులకు!

ఆంగ్లికేయుల దాసులు చూచీ హడలిపోయి రవుడు!

రాజు బివినా జాబును చదివి రాళ్ళుగ మారారు!

రానే వచ్చెను రామరాజు అదె రాజకీయ తోడ!

రాజు నెదుర్కొను శక్తిలేక యా రాక్షస బలగంబు!

తుపాకులన్నీ రాజు ముందటికి తోడి తెచ్చినారు!

ముందుగుండు సామాను నంతటిని ముందు బెట్టినారు!

ఇతరాయుధముల సన్నిటి దెచ్చి యిచ్చిరి రాజునకు!

ప్రాణములను రక్షింప మనుచును పన్నుగ మ్రొక్కిరిగ!

అంతట రాజు వారిచ్చిన ఆయుధములను స్వీకరించి,
అధికారులచేత పోలీసులకు మాట రాకుండునట్లు తాను వశ

పటచుక్కొన్న ఆయుధములను రికార్డు వుస్తకములో వ్రాసే
వాడట!

వంతు : ఆహా! ఏమి నీతారామరాజు ధైర్యము?

కథకుడు : స్టేషనులో వున్న రికార్డును ధ్వంసం చేసి
యెవరికిని అపకారం చేయకుండా వెళ్ళిపోయేవాడట! అయితే
పోలీసులు యెవరు తిరిగితే తన తడాఖా చూపించేవాడు!

అదే విధంగా 1923 ఆగస్టు 23 వ తేదీని కృష్ణదేవు
పేట పోలీసు స్టేషను మీద దాడి చేశాడు! తుపాకులు,
మందుగుండును వశ పటచుక్కొని రికార్డులు ధ్వంసం చేసి
వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ మరుసటి దినమున అంటే ఆగస్టు 24 వ తేదీన
రాజవొమ్మంగి పోలీసు స్టేషను మీద దాడిచేసి, తుపాకు
లను మందుగుండును వశపటచుకున్నాడు.

అచ్చటే బంధింప బడియున్న లాగరాయి పితూరి
యోధుడు వీరయ్యను విముక్తి చేశాడు. వీరయ్య తరువాత
శ్రీ నీతారామరాజు జట్టుతో చేరిపోయాడు.

వంతు : అన్నయ్యా! లాగరాయి పితూరి అంటే
ఏమిటా?

కథకుడు : అరే! తమ్ముడా! ఈ మనస్థం భూమిలో
శ్రీ నీతారామరాజుకు ముందు మూడు పితూరీలు జరిగినవి.
పితూరీ అంటే తిరుగుబాటు, అంటే విప్లవం! సత్యాన్ని
స్థాపించడానికి అన్యాయ, అసత్యాలతో జరిగే పోరాటం!

వంతు : అవేమిటా కొద్దిలో చెప్పారా అన్నయ్యా!

కథకుడు : ఇంతకుముందు అంతే సీతారామరాజు జరిపిన పోరాటానికి ముందు నలుబది సంవత్సరాల క్రిందట ద్వారబంధాల చంద్రయ్య నాయకత్వం క్రింద ఒక పితూరి జరిగింది. ఆంగిలేయులు వారి తాబేదారులతో మూడు రాత్రిళ్ళు, మూడు పగళ్ళు పోరాడి ద్వారబంధాల చంద్రయ్య అసువు లర్పించాడు!

తరువాత కొంత కాలానికి కోయరాముని నాయకత్వం క్రింద మరొక పితూరి జరిగింది. దానిని కూడ సామ్రాజ్యవాదులు అణచివేశారు.

శ్రీ రామరాజు పోరాటానికి ఆరేండ్ల క్రిందట లాగరాయి పితూరి జరిగింది. శ్రీ గరగండ మంగరాజు దానికి నాయకత్వం వహించాడు. అతడు చూపుకు పులి, వేటుకు ఫిరంగి. భూమి పుటా మనదేనని ఉద్యమం ప్రారంభించాడు. ఆ పుద్యమాన్ని కూడ సామ్రాజ్యవాదులు అణచివేశారు.

ఈ విధంగా శ్రీ సీతారామరాజు విప్లవ సైన్యం జైత్రయాత్ర సాగిస్తూ, పోలీసు స్టేషను తరువాత పోలీసు స్టేషను, తాలూకా కచేరి తరువాత తాలూకా కచేరి మీద దాడులు చేస్తూ ముందుకు సాగిపోతు వున్నదిరా తమ్ముడా!

నంబ్ : తరువాత యేం జరిగింది అన్నయ్యా?

కథకుడు : వినరా తమ్ముడా!

తంధానా—తంధానా! భాయి దేవనందనానా!

విప్లవ సైన్యం విజయయాత్రలను తంధానా తంధాన తందనా విప్లవ వీరుల తిరుగుబాటులను

”

ఏ విధంగానైనా మనస్యం తిరుగుబాటును అణచివేయ
వలసిందని ప్రపంచ యుద్ధంలో పేరుగాంచిన మేజర్ జనరల్
గుడాల్ ను మదరాసు గవర్నరు పంపిస్తాడు.

మేజర్ జనరల్ గుడాల్ అతి క్రూరుడు. అతడు మన్యానికి వచ్చిన వెంటనే సైనిక శాసనాన్ని ప్రకటిస్తాడు.

విష్ణువవీరుడు శ్రీ సీతారామరాజు జైత్రయాత్ర
సాగిపోతూనే వుంది. చీఫ్ కమాండర్ గుడాల్ కూడ ఆ
మస్యం విష్ణువ రథ చక్రాలను ఆపలేకపోయాడు. ఆపలేక
పోవడమే కాదు! వెనుకంబ వేయవలసి వచ్చింది.

శ్రీ సీతారామరాజు సాగించిన ఉద్యమము
మన్యంలో ఆంగ్ల ప్రభుత్వం శిథిలమయ్యే స్థితికి వచ్చింది.
అట్టి పరిస్థితిలో మేజర్ జనరల్ గుడాల్ ఏమి చేశాడంటే -
వంత : ఏమి చేశాడు అన్నయ్యా?

కథనము :-

తంధానా—తంధానా బాయి దేవనందనానా
పై అధికార్లకు మొటలువెట్టెను తంధానా తందాన తందనా
పైపై మాటలు కావని చెప్పెను ”
కుత్తుకపోయే సమయమొచ్చెనని ”
కుయ్యో మొట్టో యని కూతవెట్టెను ”
విప్లవ వార్తలు విశదపఱచెనూ వివరముగా నవుడు
తంధానా—తంధానా బాయి దేవనందనానా!

రక్షించండని మొఱియవెట్టెను ,,
భక్తింపకముందే కాపాడగ! ,,

రామరాజతో చాల తేమనుచు

”

రామరాజతో పోర తేమనుచు

”

ఆంగ్ల రాజ్య పరాజయమ్మనుచు

”

ఆంగ్లికేయులకు పరాభవమ్మనుచు

”

ఖచ్చితముగ మన అపజయ మిదియని కబురు చేసినాడూ!

తంధానా-తంధానా భాయి దేవనందనానా!

గుడాలు విశికి పై అధికారులు

”

పంపిరి వేలాది సైనిక భటులను

”

అస్సాంనుండి రైఫిలు దళమును

”

అంపినారు ఆ మన్య భూములకు

”

గూర్ఖా దళమును గూర్ఖి పంపిరి

”

మలబార్ పోలీసు మందిని దెచ్చిరి మన్యం భూములకూ

తంధానా-తంధానా భాయి దేవ నందనానా!

మేజర్ జనరల్ గుడాలు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా కలెక్టరు బ్రేకను దొర మొత్తకోళ్ళకు వెంటనే వేలాది సైనికులతో గూడిన స్పెషల్ ఫ్రైజు మదరాసునుండి బయలు దేరింది. అస్సాం, మలబార్ గూర్ఖా దళాలతో మన్యం అంతా నిండిపోయింది.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా కలెక్టరుగా బ్రేకను దొర పోయి రూఢిపర్లు వచ్చాడు. ఇతడు అదివఱకు గుంటూరు జిల్లా కలెక్టరుగా నుండి పన్నుల నిరాకరణోద్యమం సాగించిన పల్నాటి వీర హనుమంతును రాజీకని పిలిపించి వధించి నది యీ రూఢి పర్లు!

ప్రపంచయుద్ధంలో యెడారి యుద్ధ యోధులుగా ప్రఖ్యాతిగాంచిన కవర్టు, హైటరు అనువారలను గుడాలుకు సహాయకులుగా గవర్నరు పంపించాడు.

మేజర్ జనరల్ గుడాలు మన్యాన్నంతా అగ్ని గుండంగా మార్చి వేశాడు. శ్రీ సీతారామరాజు వెలిగించిన విప్లవజ్యోతిని ఆర్పివేయుటకు యత్నించారు. కాని శ్రీ రాజును మాత్రం గుడాలు పట్టుకోలేకపోయాడు.

వేలాది సైనిక బలమున్నా, కొండంత ఆయుధ బలమున్నా రామరాజంటే హడలు గుడాలుకు!

శ్రీ రామరాజును శౌర్యంతో గానీ, యుద్ధంలోగానీ పట్టుకొనుట సాధ్యంకాదనీ, మోసంతో శ్రీ రాజును పట్టుకోవాలని గుడాలు ఎత్తువేస్తాడు. శ్రీ రామరాజును ఆనాడు ఆశ్రయమిచ్చిన భాస్కరరావుగారి ద్వారా బంధించాలని ఎత్తువేస్తాడు.

గుడాలు తాము ఓడిపోయామని, శ్రీ రామరాజును క్షమాభిక్ష వేడుకుంటామని శ్రీ భాస్కరరావుకు కబురు చేశాడు.

ఆ విషయం శ్రీ భాస్కరరావు శ్రీ రాజుతో చెప్పి, మన్యంలో శాంతి స్థాపింపవలసిందనీ, గుడాలుతో సంధి జేసి కొనుటకు వెళ్ళవలసిందని సలహా ఇస్తారు. పాపం! అంగ్లేయుల కుట్రల క్రూరనీతి భాస్కరరావుగారి కేమి తెలుసు?

వంత : తరువాత ఏం జరిగింది అన్నయ్యా?

కథకుడు : రాజు కూడ ఆలోచించాడు. కొండంత పశుబలంతోవున్న అంగ్ల ప్రభుత్వాన్ని ఒంటరిగా యెదుర్కొనుట నష్టదాయకమని తెలుసుకున్నాడు. మెరిక్లాంటి,

రత్నాలవంటి యెంతోమంది సహచరులు ఈ విప్లవోద్యమంలో మరణించడం రాజుకు కష్టమనిపించింది.

అయినప్పటికీ రాజు ఒక తీక్షణం చలించాడు. తక్షణం తండ్రిమాట జ్ఞాపకానికొచ్చింది “పరదేశీయుల ముందు తలవంచ వద్దు” అని చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపకానికి వచ్చాయి. “వీరుల రక్తం వర్ష ధారల వలె విరజిమ్ము బడినప్పుడే సత్యం ఉద్భవిస్తుంద”ని భావించి స్థిరనిశ్చయాని కొన్నాడు. తన దృఢ సంకల్పాన్ని భాస్కరరావుగారితో చెప్పి తన కార్యక్రమంలో నిమగ్నుడవుతాడు.

ఆంగ్ల సేనాని గుడాలు మన్యాన్నంతా అగ్ని గుండంగా చేసినప్పటికీ శ్రీ రాజు విప్లవ విజయయాత్ర సాగిపోతూనే వుంది.

ఒకనాడు విప్లవ సైన్యం ఏడొంపుల ఘాటునెక్కారు. అ కొండల మధ్య విప్లవాన్ని అణచడానికి ఆంగ్లేయులు నిర్మించుకున్న యెట్ట తాళి కట్టడాలపై దాడిచేశారు. ఏడు సార్లు దాడిచేసి అచ్చటి ఆహార వదార్థాలను కోయలకు పంచిపెట్టారు.

1922 సెప్టెంబరు నాల్గవ తేదీన ఒంజేరి గ్రామంలో శ్రీ సీతారామరాజు అతని సహచరులు ఉద్యమాన్ని సింహావలోకనం చేసుకుంటున్న తరుణంలో ఆంగ్ల సేనాని ట్రైమన్ హేర్ జయపురం ఏనుగులతో దాడిచేస్తాడు. మన్యం వీరుల వీరోచిత శౌర్య పరాక్రమాలముందు ఆ గ్లసైన్యం పరాజితమై పారిపోయింది.

అదే నెలలో సెప్టెంబరు 17వ తేదీన చరిత్ర ప్రసిద్ధి పొందిన మహాక యుద్ధం జరిగింది తమ్మూ! !

వంత : అదే యుద్ధం అన్నయ్యా?

కథకుడు : మొక్కజొన్న చేల యుద్ధంరా తమ్ముడా!

వంత : మొక్కజొన్న చేల యుద్ధం అంటే యేమిటో చెప్పరా అన్నయ్యా!

కథకుడు : ఆ యుద్ధం మొక్కజొన్న చేలలో మస్యం వీరులకు ఆంగ్ల సైనికులకు జరిగింది. శ్రీ రామరాజు విశాఖ జిల్లా పెదవలసలో వున్న సమయంలో 200 మంది సైనికులతో, మారణాయుధాలతో టాల్పర్లు అనే ఆంగ్ల సేనాని దొంగ చాటుగ, మొక్కజొన్న చేలలో దాగి, దాడి చేశాడు.

శ్రీ రామరాజు, అతని సహచరులు మొక్కజొన్న చేలలో నుండే యెదురు దాడిచేసి, టాల్పర్లు సేనాని పాతి పోయేటట్లు పరాభవించారు.

అదే నెల 19 తేదీనాడు చోడవరం తాలూకా కచేరి ఆఫీసు మీద విప్లవ సైన్యం దాడి చేసింది. ఆ ఆఫీసు పరిరక్షకుడు బ్రిటిషు సేనాని జాన్ కలాయెన మంత్రం పఠించాడు.

ఈ విధంగా శ్రీ సీతారామరాజును, మస్యం విప్లవాన్ని అణచడం సాధ్యం కాదని తెల్లదొరలకు తెలిసి పోయింది. సైనిక శాసనాన్ని తీవ్రంగా అమలు పటచి గ్రామ గ్రామాలు కాల్చి వేయడం ప్రారంభించారు. అస్సాం, మలబార్, గూర్ఖా దళాలను రంగంలోకి దించారు. కవర్లు, హైటరులు గజదళానికి నాయకత్వం వహించి బరిమీదికి వచ్చారు.

ఆ యెడారి యోధులు మన విప్లవ యోధుల దాటికి
తట్టుకోలేక పోయారు. పడాలు, గంటం దొరల అమ్ముల
దాటికి కవర్లు, హైటరులు యమ సదనానికి అతిథులవుతారు.

చనిపోయిన ఆ ఎడారి యోధుల శవాలను స్త్రీపరుల
అను ఆంగ్ల సేనాని తెల్లజెండాలతో వచ్చి శ్రీరాజు అను
మతితో తీసికొని పోవలసిన గతి పట్టింది.

ఈ సంఘటనతో గుడాలు, మఱిత రెచ్చిపోయాడు.
తెల్లదొరలకు పిచ్చి యెత్తినంత పని జరిగింది. మన్యా
స్నంతా కాల్చి శ్మశానంగా మార్చి వేస్తున్నారు. కోయ
ప్రజాసీకాన్ని కాకులవలె కాల్చి చంపుతున్నారు. బయటి
నుండి ఆహార పదార్థాలు రాకుండ దిగ్బంధం చేశారు.

విప్లవకారులను పట్టుకున్న వారికి వేలాది రూపాయలు
బహుమతిగా ఇస్తామని ప్రకటించారు. విప్లవకారుల పేర్లను
ప్రకటించారు.

1922 అక్టోబరు 15 వ తేదీని తెల్లదొరలకు గుణపాఠం
చెప్పాలని మన్యం వీరులు నిశ్చయించారు. అడ్డతీగల పోలీసు
స్టేషనుపై దాడి చేశారు. 40 సంవత్సరాల క్రిందట జరిగిన
తిరుగుబాటులో ద్వారబంధాల చంద్రయ్య మూడు
రాత్రిళ్ళు, మూడు పగళ్ళు ఆంగ్లేయులతో హోరా హోరీగా
పోరాడింది యిచ్చటనే!

1923 ఏప్రిల్ 17 వ తేదీని విప్లవ వీరులు అన్నవరం
పోలీసు స్టేషనుపై దాడి చేశారు. ఆరోజు వేలాది ప్రజలు
రామరాజును దర్శించి ఆనందించారు.

జిల్లాకలెక్టరు రూఢరుఫర్డు 500 మంది సైనికులతో రాజను బంధిద్దామని వచ్చాడు. కాని ప్రజావాహిని ముందు అతని పప్పులేమీ ఉడకలేదు.

కాని క్రూరకర్మశ రాబందులైన ఆంగ్లేయుల ముందు అసంఖ్యాకమైన సైనికులు, మరణాయుధాల ముందు మన మస్యం వీరులు ఎంతో కాలం నిలువలేక పోయారురా తమ్ముడూ!

మస్యం అంతా సైనిక శాసనంలో వుంది. గ్రామం తరువాత గ్రామం తగులబెట్టి భీభత్సం చేస్తున్నారు ఎక్కడ జూచినా పోలీసులే! ఎక్కడ జూచినా సైనికులే! గూఢ చారులే! ఈ విధమైన పశుబలం ముందు మన వీరులు నిలవ లేకపోయారు.

ఒక యింటిలో మల్లుదొర ఉండగా కీరస్స అను ఆంగ్ల సేనాని 200 మంది సైనికులతో దాడిచేసి అతనిని వధిస్తాడు.

మన్యానికి ప్రాణం, శ్రీరాజుకు కుడిభుజం అయిన గంటందొర యుద్ధంలో మరణిస్తాడు. ఇతని మరణం మస్యం మాణిక్య హారం తెగిపోయినట్లుగా శ్రీరాజు భావిస్తాడు.

పడాలు, గోవిందు శత్రువులతో చుట్టుముట్టబడి హోరా హోరీగా పోరాడుతారు. చివటకు వారిరువురు వీర స్వర్గా న్నలంకరిస్తారు.

వీరనారి చెంచు యువతి. రత్తి నిండు గర్భిణి శత్రువులతో పోరాడుతూ మరణిస్తుంది.

మూగడు, మోదిగాడు ఆంగ్ల కిరాతకులతో పోరాడి
అసంఖ్యాకులైన శత్రువులను యనువురికంపి, తాము కూడ
జేలకొరుగుతారు.

కొండపల్లి యుద్ధాలో అగ్గిరాజు, ఎర్రేశుడు వీర
స్వర్గమలంకరిస్తారు. ఆంగ్లేయులు అగ్గిరాజు అని పేరుపడ
శ్రీ నారాయణ రాజును వధించి అతని శవాన్ని గుట్టానికి కట్టి
యూడ్చుకు పోతారు. అతని శరీరం ముక్కలు ముక్కలై
పుడమినిండ విరజిమ్మ బడుతుంది. ఆంగ్లేయ దురహంకారులు
ఎంతటి మదోన్మత్తులో ధయా విహీనులో ఈ సంఘటన
విశదపరుస్తుంది. ఈ సంఘటన మన్యం వీరుల అపజయానికి
సంకేతమని చెప్పవచ్చును.

వీరులందఱు ఈ విధంగా వీర స్వర్గమలంకరించుట
రాజు వారికి అశ్రుతర్పణ మర్పిస్తాడు. మనసులో వీరవందన
మాచరిస్తాడు.

తాళ్ళపాలెంలో మిగిలి వున్న వీరులు సైన్యంతో
పోరాడుతున్న సంగతి తెలిసి శ్రీ సీతారామరాజు వీరరౌద్ర
మూర్తియై రణరంగంలో దుముకుతాడు.

అసంఖ్యాకమైన అస్సాం సైన్యాన్ని యెదుర్కొం
టున్న బొజ్జి పడాలు, బాలయ్య పడాలు, కొత్తన్న పడాలు,
శరభన్న పడాలులతో కలిసి శత్రువులతో శ్రీరాజు పోరాడు
తాడు. అరివీర భయంకరుడైన శ్రీరాజు చేతిలో అసంఖ్యాక
మైన శత్రుసేన మరణిస్తుంది.

రాజు శరీరమంతా గాయాలతో నిండిపోతుంది.
బొజ్జి, బాలయ్య శత్రు ఫిరంగి గుండ్లగు ఆహుతై పోతారు.

శ్రీరాజు మిగిలిన తన సహచరులను కొత్తన్న శతభన్నలను
శత్రువులతో పోరాడుతున్న విప్లవ సైన్యానికి సహాయంగా
ముంపకు వెళ్ళమని చెప్పి, తానుగూడ తన పంచకల్యాణి
గుఱ్ఱముపై బయలుదేరి వెళ్ళిపోతారు.

శ్రీరాజు పంచకల్యాణి గుఱ్ఱం దారిలో మరణిస్తుంది.
దానిపై తపరక్త ధారలతో తడిసిన అరుణవస్త్రాన్ని కప్పి వీర
వందనం సమర్పిస్తాడు.

తన మిత్రులను ముంపకు వెళ్ళమని చెప్పి, రక్తసిక్త
మైన దేహాన్ని ముంప యేటిలో కడిగికొని సంధ్యార్థానికి
అర్ఘ్య మిస్తూ వుంటాడు.

ఒక గూఢచారి ద్వారా రాజు విషయం సమావంతం
వున్న అస్సాం సైన్యానికి తెలుస్తుంది. రివ్యూవ వచ్చి ఆ వీర
సింహాన్ని శ్రీ సీతారామరాజును సైనికులు చుట్టుముడతారు.
గాయాలతో కదలలేక యున్న శ్రీరాజు సైన్యానికి లొంగి
పోతాడు. పట్టి బంధించి గుడాలు దగ్గరకు తీసుకుపోతారు.

శ్రీరాజును గుడాలను చూడగానే ఏం జరిగిందో
విసరా తమ్ముడూ!

వంత : ఏం జరిగింది అన్నయ్యా?

కథకుడు:

తంధానా-తంధానా! భాయి దేవనందనానా!

వచ్చేనదిగో మన మన్వపుసిహం తంధానా తందాన తందనా

వచ్చేనదిగో మన విప్లవజ్యోతి

వచ్చేనదిగో మన విప్లవ వీరుడు

వచ్చేనదిగో మన తెలుగు బెబ్బలి

సింహగమనమున చిరునగుమోమున ॥

గుడాలు గుండెలు గుటగుట మనెను ॥

చేతిని పిస్తలు—చేజారినదీ ॥

బాష్టియనప్పుడు ప్రక్కకు తొలగెను భయము సందడింపా!

తంధానా - తంధానా బాయి దేవనందనానా!

అట్టి సమయములో శ్రీ రాజును ఇనుప గొలుసులతో బంధించి, ఒక చెట్టుకు కట్టివేయమని గుడాలు సైనికులను ఆజ్ఞాపించాడు.

సైనికులు గుడాలు ఆజ్ఞ ననుసరించి ఆ వీరసింహాన్ని ఇనుప గొలుసులతో బంధించి ఒక చెట్టుకు కట్టి వేశారు.

బంధితుడైన శ్రీ రామరాజును గుడాలు బందిపోటువని నిందించాడు. అందుకనే యీవిధంగా యినుప గొలుసులతో బంధించానని కిరాతుడైన గుడాలు పలికాడు.

ఆవిధంగా గుడాలు నిందింపగానే శ్రీ రాజు ఉగ్రుడయ్యాడు. కన్నులు చింత నిప్పులుచేసి సింహగర్జనతో ఈ విధంగా పలికాడురా తమ్ముడా!

వంత : ఏ విధంగా ఆన్నయ్యా?

కథకుడు :-

తంధానా—తంధానా బాయి దేవనందనానా

ఏమన్నావుర పాపి గుడాలు! తంధానా తందాన తంధానా

ఏమన్నావుర దేశ దిమ్మరీ! ॥

నిరాయుధుడ నను బంధింపదగునా? ॥

నీచుడవుర! యే నీతి లేదురా! ॥

దేశం కానీ దేశంలో పుట్టి ॥

అనువులిచ్చి నా అమరవీరుడు

శతపాదు సాగించి శౌర్యం జూపిన

కట్ట బొమ్మనీ క్రాంతి వీరునీ కదనము మఱచారా ?

తంధానా-తందానా భాయి దేవనందనానా!

ముప్పేట, దాడుల ముక్కలు చేయుచు ”

మూడు చీలుల నల్లు దావినా

ద్వారబాధాల చంద్రయ్య నవుడో

అరమటచా రా భీరువులారా? ”

కంటి కగపడిన తెల్లదొరలను

కవికున కవితా శౌర్యపతాపుడు

కోయ రామునీ మరచిపోతిరా? ”

కోయ భీముని మరదిహోతిరా? ”

నిందు పశ్చిమున మీ తలలుంచీ

నిజాము ప్రభునకు కానుక లంపిన

వీరయోధుడు - శౌర్యవిక్రముడు

విల్లవ జుడా వగురమ్మ

తెలంగాణ వెంకయ్యను ముఠచి తెలివి తప్పినారా?

తంధానా-తందానా భాయి దేవసందనానా !

ఈ విధంగా శ్రీ నీతారామరాజు పలికి కొదమ
సింగమువలె కుప్పించడానికి విజృంభించాడు. అప్పుడే సైని
కుల బారునుండి యెన్నో తుపాకి గుండ్లు వచ్చి శ్రీ రాజు
శరీరంలో దూసుకు పోయాయి, రక్తధార లోలుకుతున్న
కడుపును పట్టుకొని తూలుతూ శ్రీ రామరాజు !
విసరా భారత వీరకుమారా ! విజయము మనదేరా !

ఎంతకెంత తెగించినారురా! ఇంత సిగ్గులేకా!
 సకల దేశమును కబళించామని గర్వమింక తగదు!
 మానన యాపవు ముష్కరులారా! మాట యొకటి వినరా!
 మర తుపాకులను ఫిరంగి గుండ్లను మాట సాగడింకా!
 సైనిక పశుబల సామగ్రిలు యిక - సాగవింక వినరా!
 భారత ప్రజలదె స్వాతంత్ర్యమనే - భవ్య ప్రతము బూని!
 నీ రాజ్యమును కూలద్రోయగా - నిలిచిపోరగలరు!
 కోటి కోటి సీతారామరాజులు కొల్లగ వస్తారు!

అని ఈవిధంగా శ్రీ రాజు పలుకుతున్నప్పుడు
 కఠినకర్మశుడైన గుడాలు ఒక ఫిరంగిని రామరాజుపై గురి
 పెట్టి కాల్చమని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. ఆ ఫిరంగి గుళ్ళచే రాజు
 “వందే మాతరం” అంటూ నేలకొరుగుతాడు.

శ్రీ రామరాజు పీఠ విరగడయి పోయిందని దొరలు
 సంతోషిస్తారు.

ధరణి కొఱిగిన శ్రీ సీతారామరాజు తెల్లదొరలతో
 ఈ విధంగా పలుకుతాడు తమ్ముడూ!

వంత: ఏమని అన్నయ్యా!

కథకుడు: వినరా భారత వీరకుమారా! విజయము మనదేరా!
 వీరుడెప్పుడూ మరణింపదురా! వినరా గజదొంగా!
 విప్లవాగ్ని చల్లారదు యెప్పుడు వినరా! నరపశువా!
 నే మరణింపను నే మరణింపను నిక్కముగా వినరా!
 అంతరాత్మ నా దావరించెను అఖిల భారతమున
 నిరాకారమై దేశభక్తులలో నిలిచియుండు నెపుడు
 ముక్కోటాంధుల చైతన్యమునై మురియుచుండునెపుడు

భారతప్రజలు అందఱు కూడి పరవశ్యను ద్రోకి
స్వారాజ్యము సంపాదించెదరు సౌఖ్యజగతికొఱకు
చీకటి తెరలు తొలగక తప్పవు చింతలు తొలగంగా!
సనభారత ముదయింపక తప్పదు సవసంధ్యలు తొలుకా!

అని యీవిధంగా శ్రీ రామరాజు ఆంగ్ల సేనాని
గుడాలుతో పలికి, అచట మూగిన కోయప్రజలకు తన
అంతిమ సందేశాన్ని ఈ విధంగా యిచ్చాడురా తమ్ముడా!

వంత: ఏమనిరా అన్నయ్యా!

కథకుడు:

వినుడో పూజ్యులు! వీరయువకులు విప్లవ సహచరులు!
అన్నలార! నా తమ్ములార! నా ఆఖరి మాటలివే!
పరదేశీయుల పాలననుండి భారతదేశమును
స్వాతంత్ర్య సుందర స్వేచ్ఛా భూమిగ సత్వరముగ జేయ
ప్రజలందఱును వీరయోధులుగ ప్రభంజనమువలెను
విదేశీయులను వెడలనంపుడో వీరయువకులారా!
పీడన తేని దోపిడి తేని పేదప్రజలు తేని
సవభారతమును నిర్మించండి! నా సందేశమిదే!
మానవత్వము పూవులు పూసే మరో ప్రపంచమును
హెచ్చు తగ్గులు తేని సమాజం వచ్చుగాత ధరణి!
అసమానతలు తేని ధర్మితి అవతరించుగాత!
ఇంటింటను దీపములు వెలుగుచు నింపు లెసగుగాత!
అరుగుచుంటినో యువకులార! నా యాశలు మీయందే!
నా ఆశయముల నిజమునేయుడో! సవకీశోరులార!

అని యీవిధంగా శ్రీ సీతారామరాజు పలికి “నందే
మాతర” మంటూ తన అనువులను విడిచాడురా తమ్ముడా!

వంత: అయ్యో! పాపం! ఎంత పని జరిగింది!

కథకుడు: వినరా భారత వీరకుమారా! విజయము మనదేరా!

నందేమాతర మంటూ రాజు ప్రాణం విడిచాడు!

తళతళమంటు తార ఒక్కటి ధరణి రాలినాది!

అంధకార బంధురమైపోయెను అన్ని దిక్కులందు!

పున్నమి చంద్రుని దుష్ట రాహువు పూర్తి చేసినటుల!

రామరాజును మింగివేసిరి రాక్షస బలగంబు!

భారత ప్రజలు దుఃఖార్ణవమున పలవరించినారు!

మన్యప్రజల విషాదము తెలుపగ మాటలు లేవు గదా!

అఖిలదేశప్రజ యశువులొలికి అంజలులిచ్చారు!

ఏ ఆశయముల సాధనకొఱకై యిచ్చెను ప్రాణముల

ఆ ఆశయముల సాధించుటకై ఆత్మార్పణములతో

దేశగౌరవము నిలుపగ వలెనని ధీరులు పలికిరిగా!

పుష్పాంజలులను అశ్రుతర్పణము పూజ్యాలు సలిపిరిగా!

ఈ విధంగా 1924 మే 7 వ తేదీని శ్రీ సీతారామ
రాజును ఆంగ్లప్రభుత్వము కాల్చివేసింది. 8 వ తేదీని అతని
భౌతికదేహాన్ని కృష్ణదేవుపేటలో దహనం చేశారు.

శ్రీ సీతారామరాజు మరణించినా అతడు రగిలించిన
విప్లవాన్ని చల్లారలేదురా తమ్ముడా! వీరుడు మరణింపడు!
విప్లవానికి పరాజయంలేదు. చిగిసిన వీరునిరక్తము చిరకాలం
ప్రవహిస్తూ వుంటుంది.

మనము ఈనాడు ఈ మాత్రము స్వాతంత్ర్యము
 అనుభవిస్తున్నామంటే శ్రీ సీతారామరాజువంటి విష్ణు పవీరుల
 ఆత్మార్పణవల్లనేరా తమ్ముడూ! భక్తి శ్రద్ధలతో ఆ మహా
 వీరునికి శ్రద్ధాంజలిని ఘటద్దామురా తమ్ముడూ!

వంత: అలాగే అన్నయ్యా! ఆ మహావీరునికి నిండు
 భక్తితో శ్రద్ధాంజలిని ఘటద్దాము.

జోహారు! జోహారు! అల్లూరీ! - నీకు

జోహారు లివిగోను అల్లూరీ!

||జోహారు||

పరదేశ ప్రభులతో సేవు

సైసై

పట్టుదలతో నిలిచి పోరి

"

స్వాతంత్ర్య జ్యోతి వెలిగించి

"

సకల ప్రజలను మేలుకొలిపి

"

ఆటుపోటుల మధ్య నిలిచి

"

అసువు లర్పించినా నీకు

"

అశ్రుతర్పణ మిదే అంజలులు నీ కివే!

అందుకొని మమ్ము దీవింపూ!

జోహారు జోహారు! అల్లూరీ - నీకు

జోహారులివిగోను అల్లూరీ!

||జోహారు||

నీ యాశయముల సాధింప!

సైసై

నీ లక్ష్యములను వెలయింపా!

"

కూడు గుడ్డకు కొదవలేని

"

క్రొత్త జీవనము వెలయింపా

"

ప్రతిస బూనితి మిదే! పిడికిలిని బిగియించి

భాగ్యరేఖలు దిశలు నిండా!

ఓ భారతీయుడా! ఓ వీరయోధుడా!

శేవయ్య! లేచి రావయ్యా!

పోయి వస్తామయ్య మేము

పైపై

పోయి వస్తామమ్మ మేము

”

మఱు వత్సరమునకు మఱల మే మొస్తాము

మన్నించి మము బంపరయ్యా!

ఓ భారతీయుడా! ఓ వీరయోధుడా!

శేవయ్యా! లేచి రావయ్యా!

చిరంజీవులార !

చిరంజీవులార! ఓ

చిర సమాధులార!

మాతృ వాస్య ము క్తి కొఱకు
మరణించిన యోధులార!

మీ కివె జోహారులు!

మీ కివె నివ్వాళులు!

స్వారాజ్యము సాధింపగ

సమరములో దూకినా!

రక్తమొలికి ప్రాణమొడ్డి

రాజ్యమొస యోధులార!

మీ కివె నివ్వాళులు!

మీ కివె జోహారులు!

నిరంకుశుల నెదిరించిన

వీర యోధులార!

ఉరికంబము లెక్కినట్టి

ఉక్కు పిడుగులార!

మీ కివె జోహారులు!

మీ కివె నివ్వాళులు!

తల్లి చెఱుచు విడిపింపగ
తరలి పోరి శత్రులతో!
వీర మరణ మొందినట్టి
వీర వనితలార!

మీ కివె జోహారులు!

మీ కివె నివ్వాళులు!

మతకుల భేదములు తేని
మరో జగతి నిర్మింపగ!
పోరాటములో వారిగిన
పుణ్య పురుషులార!

మీ కివె జోహారులు!

మీ కివె నివ్వాళులు!

చిందించిన మీ రక్తము
చెఱిగిపోదు యీ నేలను!
మీ త్యాగములను మఱువము
మీ బలిదానము మఱువము!

మీ కివె జోహారులు!

మీ కివె నివ్వాళులు!

సమ భావం !

5.00

సమ భావం! సహోదరత్వం!
శాంతి! ప్రగతి! మా ధ్యేయం!

నవభారతమే! నవ సమాజమే!
నవజీవనమే మా లక్ష్యం!

...సమ

మత కుల భేదములను మాన్పి
మానవులంతా ఒకటే నంటు
సమ సమాజమును స్థాపిద్దాం!
సహోదరత్వం వెలయిద్దాం!

...సమ

అన్ని రంగముల అభ్యుదయమును
ఐకమత్యమును స్థాపిద్దాం!
సిరి సంపదలు! చీర సౌఖ్యములు!
చిందే దేశము నిర్మిద్దాం!

...సమ

దారిద్ర్యం, దీనత, అన్యాయం!
తరతరాల పీడనలను మాన్పి
శాంతి పథంలో పయనిద్దాం!
శాంతి పథంలో జీవిద్దాం!

...సమ

సమ భావం! సహోదరత్వం!
శాంతి! ప్రగతి! మా ధ్యేయం!
నవభారతమే! నవ సమాజమే
నవ జీవనమే మా ధ్యేయం!

